

வினம்பரம்.

இந்த அறிக்கையினால் சகலமானபேர்களுக்கும் பயிரங்க
மாய்த் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—இந்த ஸ்ரீகுருஹஸ்யோப
தேச புருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணிநூல் ஆகிய சாஸ்திரத்தை,
கிரந்தம், தெலுங்கு, இங்கிலீஷ், நாகரம், மலையாளம், இந்தப்
பாஷைகளிலும் பாஷாந்தரப்படுத்தி, இத் தக் கிரந்தத்துக்குச்
சொந்தக்காரரான ஷே யோகீஸ்வரரே அச்சுபோட்டு வெளி
ப்படுத்தத் தீர்மானித்திருக்கிறார்.

முகலாவது படத்திலிருப்பவை என்னவென்றால் :—
சப்தரிஷ் சக்ஷ-சுப்பிரமணியர்-வீரபத்திரர்-குபேரர்-நாரதர்-அக்
ஸ்தியர்-யமதர்-புராஜா-பதஞ்சலி-தேவேந்திரர்-மஹாவிஷ்ணு-
வாயுவு-சங்கராசுரீயர்-வியாக்ரபாதரிஷி-விநாயகர் - தும்பரு-
காமதேது-இவர்களு-உண்டு அறியவும்.

இரண்டாவது படத்திலிருப்பவை என்னவென்றால் :—
சப்திரன் - சூரியன் - விநாயகர் - அக்ஸ்தியர் பதஞ்சலி - தரு
டாழ்வார - நாரதர் - பிருங்கி - சப்தரிஷிகள் - ஆறுமுக சுப்ர
மணியம் - இந்திரன் - வியாக்ரபாதர் - தும்பரு - ஆஞ்சநேயர்-
ஜாசாதிநால்வர் - காமதேது இவர்களுள் உண்டு அறியவும்.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி நாதப்பத்து மூக்கோணசக்ர சிதம்பர
ரஹஸ்யம் - இடப்பாகத்திலும் - ஆரூதார சிதம்பரச்சக்ரம்
நூற்றிருபத்தைத் துவீடு - வலதுபாகத்திலும் உள்ள இரண்டு
படங்களையும் அறிக.

இந்த ஸ்ரீகுரு ரஹஸ்யோபதேச புருஷார்த்த ஞானசி
ந்தாமணிநூலினுடைய அதுபவாந்தம் அதுபவிக்கவேண்டிய

மைய்யன்புள்ள பக்தசோடிகள், இந்த ஞானசிந்தாமணி நூலுக்குத் திரவுகோலாகவுள்ள இரண்டு கிதம்பரசர் - அர்த்த ரீசுவர இரண்டிபடங்களும், இந்த ஞானசிந்தாமணிநூலும் உகிய இம்முன்றுசாதக அபூர்வ ரஹஸ்ய பொக்கிஷங்களையும் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இரேவதுறை நாராயண சிராங்கு தோட்டத்தெருவிலிருக்கும் ஸ்ரீகன்னியம்மன் கோயிலில் தற்கால மெழந்தருளியிருக்கும் மந்தி கருவைத்திய சிங்கம் சி. க. நடராஜபண்டிதராய் யிடத்திலும், ஸ்ரீசைவ சம்பாசாரியர்களால் பாடல்பெற்றுள்ள திருவொற்றியூர் மஹாஸ்தலத்தில் சிறப்புற்றோங்கும் மகான் பட்டணத்து ஸ்வாமிகள் மடாலையத் திருமாளிகையில், ஸ்தாபித்துள்ள சென்னை அசஸ்தியர் கூடம் ஜீவரக்ஷார்த்த மணிமந்திர யந்திர சுகவைத்திய சித்தர்சபையில் எழுந்தருளியிருக்கும், வடச்சர்ராஜ ராஜேஸ்வரி நுருவருட்பிரகாச ஸாக்ஷாத்கூடஸ்த சக்ஷண மூர்த்தி ஸைலாயவர்க்கும் சதாகிவப்பிரம நியாந்த குருபரம்பரை ஸ்ரீகருர் பிரணவ குஹவாசி வாலையாநந்த சிவராஜ யோகிகளின்சாக்ஷிமுன்னிலையில்ஷே யோகீஸ்வரர் பக்த்தரும், ஷே சபையின் சாரியதரிசியும், மாநேஜருமாகிய சி. கு. நடராஜபண்டிதராமழலத்திலும், தக்கவிதி நியமத்துடன் உபதேசக்கிரமமாய் வந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம், இந்நூல் அருள் சாதசக்தோர்க்கே உபயோகமாகும்படி அச்சிடப்பட்டன.

இச்சபையைச்சேர்ந்த மருந்துப் பட்டிகளும், இந்நூலுக்கத்தியாவசியமான யோகமருந்தடங்கிய பட்டியும் உடனே வெளிப்படுத்தப்படும், இச்சபையைச் சேர்வாரும் ஜகத்தீரேசுபம்.

உ

சிவமயம்.

மு க வு ன ா .

திருக்குறள்.

“அகரமுதல் வெழுத்தெல்லா, மாதிபாவன் முதற்றேயுலகு.
எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
+ண்ணென்ப வாழுமுயிர்ச்சு.

மேற்பிற்தாராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றாரனைத்திலர்பாடி.” எனவும்.

நீதிநெறி விளக்கார்.

“அறம்பொருளின்பமும் வீடும்பயச்சும்
பறங்கடை எல்லிசையு நாட்டும் - உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங்கைகொடுக்குங் கல்வியினூ உக்கில்லை
+ற்றுயிர்க் குற்றதுனை” எனவும்.

நாலடியார்.

“குஞ்சியழகுங் கொடுத்தானைச் சோட்டழகும்
மஞ்சளழகு மழகல்ல - மஞ்சத்து
+ல்லம்மா மென்னும் அடுவுநிலமையால்
+ல்வி யழகே யழகு.” எனவும்.

சான்றோர் கூறியுள்ளபடி, அறம்பொருளின்பம் வீடுவெ
ன்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடைதற்குக்கல்வியே

உற்றதுணை. அக்சல்வியினும் சாசாக்கல்லியே மிகவு முயர்ந்
தது.

என்பதனால்:—முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமசிவன் அரு
ளிச்செய்த வேதாசமங்கள் உபநிஷத்துகளால் உணர்த்தப்பட்
டும் சமயங்களுக்கெல்லாம் சிரசாய் விளங்கும் சன்மார்சுகம்
சுத்தாத்விதமாம்.

இச்சுத்தாத்விதம் சொல்லும் பொருளுமாயிருக்கும். அப்
பொருள்:— மெய்ப்பொருளாகிய பரமசிவமாயும், செல்வப்
பொருளாகிய சுகநினைத்திரயமாசவும், கல்விப்பொருளாகிய
சொல் பிரபஞ்சமாகவு மிருக்கும். இச்சொல் பிரபஞ்சந் கொ
ண்ட பொருள்பிரபஞ்சத்தை அறியவேண்டியது. பொருட்
பிரபஞ்சத்தில் பூரணமாய்க் கட்டுண்டிருப்பது மெய்ப்பொரு
ளாகிய பிரம்ம சைதன்னியமாம். இப்பிரம்மனு பவத்தை
அடைவதற்குச் சரீரசத்தியம், சுத்திக்கான விதிவிலக்காகும்
யோகமும், ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாது என்பதை
'ஞானிகள் விபசாரம் லோக உபகாரம்' எனவும் "தாமின்
புதுத லுலகின்புறக்கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந்தார்" எனவும்
"உடம்பாரழியி லுயிராரழிவர், திடம்படமெய்ஞ்ஞானம் சே
ரவுமாட்டார். உடம்பைவளர்க்கு முபாய்மறித்தே, உடம்பை
வளர்த்தே னுயிர்வளர்த்தேனே." எனவுங் கூறிய பிரமாணங்
களே இந்நூலாசிரிய சிவராஜயோகீஸ்வரர், அநேக குரு
பரம்பரைகளேத் தெரிசித்து அனுபவத்துக்குக்கொண்டு வந்தி
ருக்கும் தமதுகைவல்லிய அவதீதத்தை ஜீவகாருண்ணியமாய்ப்

பக்குலிகளாகிய சகல உத்தமசிலியகோடிகளுக்கு உபதேசிக்க
யுக்த்தி முதலிய தந்திரங்க ளிருந்தாலும், சுருதி அவசியம்
வேண்டு மென்பதாகத் திரட்டி அதன்வழியாக ஒவ்வொரு
ஜீவரும் பான்குபுருஷார்த்தங்களை அடையவேண்டியது தான்
உயர் ஜென்மமெடுத்ததற்குப் பிரயோசன மாகுமெனச் செம்
தார்.

ஒளவை வாக்கியம்.

“தருமம் பொருள்காமம் வீடு என பான்கு
முருவத்தாலாய பான்.”

“சதவதாதிவினவிட் டட்டல்பொருளெஞ்ஞன்றும்
காதலிருவர் கருத்தொருநித் - தாதரவு
பட்டதேயின்பம் பரணைநினை திம்மூன்றும்
பட்டதே பேரின்பவீடு”

என்னும் பிரமாணங்களைக்கொண்டு குரு உபதேசத்தால்
புருஷார்த்தங்களு மடையவேண்டிய திருப்பதனால், சாகாச்
கல்வியைப்போங்கும் இத்தூலுக்கு

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தசாக்ஷாத்கார நித்யா
ந்த உண்மையை விளக்கும் சாதுசங்க ஜீவகா
நூற்பெயர். ருண்யதேஜோந்மய சுருணநிதி ஸ்ரீ கூடஸ்த
சதாசிவ பிரம்ஹோபதேச பிரம்ஹவித்யாசித்
திக் கிரமயோக பிரம்ஹாதுபூதி கைவல்லிய உபநிஷத் பாசுஞ்
சலியோகசூத்ர கீதா ஹஸ்ய மகாவாக்கிய புருஷார்த்த அநு

க்ரஹ ஜீவன்முக்தி அநுபவ சிவாந்த ஸ்ரீ சிவயோகதீபிகை
வியாக்யான தூல் என்றும், ஸ்ரீ துநாஹஸ்யோபதேச புந
ஷ்டரீத்த ஔவசிந்தாமணிதூல் என்றும், இந்த மஹாரஹ
ஸ்யகிரந்தத்திற்கு மஹரிஷிகளால் மாமம் பிறித்தது.

இச்சிந்தாமணி நூலானது, 1-வது அந்தச்சக்ரண பூஜாவிதி
2-வது சதுரங்கவிதாம், 3-வது அஷ்டாங்க
தூல்நிபிரிவு அந்தரங்கவிதாம், 4-வது அத்துவைத பீடி
கை, 5-வது உபதேசச்சக்ரமம் 6-வது ஹம்ஸ
சுராஜயோகம், என ஆறுபட லங்களாகப் பிரித்துள்ளது. ஆறு
பட லங்களும் ஸ்ரீ சகாசிவப்பிரமநிலையில் தன்னிடத்திலிரு
ந்தபடியே நிச்சயித்து நிருபித்திருப்பவையாக மகாரிஷிகள்
மூலீஸ்வரர் சித்தபுருஷர்களுக்கும், அநுக்கிரஹித்த சகாநுபவ
மஹஸ்யத்தை விளக்குகின்றன சாங்கியயோகம், தாரகயோ
கம், அமனஸ்கயோகமென்கிற ஹம்சசுராஜயோகம், ஆகிய
மூன்றுமே இவ்வீதம் ஆரூபபடியால் ஆறுபட லங்களாக இத்
தி நிச்சயித்து இருக்கிறார்கள்.

ஸ்தூல் பஞ்சீகரணம்: — பிரிதிவுஸ்தூலதத்வம், சரிதை,
பிரம்ஹா, இருக்குவேதம் சாக்ஷி; குக்ஷமபஞ்சி
தூற்பெயரின் காரணம்:— அப்பு குக்ஷமதத்துவம், கிரியை
காரணம். விஷ்ணு, யஜுர்வேதம்-சாக்ஷி; காரணபஞ்சீக
ரணம்: தேயுகாரணதத்வம், யோகம், ருத்திரன் காமவே

தம் - சாக்கி, மஹாகாரண பஞ்சீகரணம்: வாயு மஹாகாரண
 தத்வம், ஞாநம், மஹேஸ்வரன், அதர்வணவேதம் சாக்கி; மோ
 க்ஷ பஞ்சீகரணம்: ஆகாய மோக்ஷதத்வம், மோக்ஷம், சதா
 சிவம், மோக்ஷவேதம் சாக்கி: ஆகையால் மகாபஞ்சகர்த்தாக்
 களாலேயும் இந்த ஞானசிந்தாமணி நூலுக்கு அநுபவசாக்கி
 களே யறிக.

ஸ்ரீஷட்சகர பாஜராஜேஸ்வரியின் திருவருட் பிரகாச
 ஸாக்ஷாத் கூடஸ்த தக்ஷணாமூர்த்தி கைலாய
 ஞானாசிரியர், திருமூலவர்க்க ஸ்ரீசதாசிவ பிரம்ஹ-சிவாந்த
 குருபரம்பரை திருபாஸஹாயம் பெற்ற ஸ்ரீக
 ருநா ப்ரணவ குஹவாசி வாலையாநந்த சிவராஜயோகியின் சா
 க்ஷிமுன்னிலையில், உலகோபகாரமாகவே, ஸ்ரீசற்குரு சதா
 சிவ யோகீஸ்வர ரென்று நாமந்தரித்த பிரம்ஹநிஷ்டரால்
 சங்க்யோபதேச சுவாநுபவ நிலை அநுக்கிரஹார்த்தம், இந்த
 ஸ்ரீகுருஹஸ்யோபதேசமெனும் புருஷார்த்த ஞானசிந்தாம
 ணிநூல் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த மஹாவேதரஹஸ்ய முடிவான ஸ்ரீகுருஹஸ்யோ
 பதேச புருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணிநூலிலே சந்தேகமிருக்
 கிறபேர்களுக்கு இந்த வ்யாக்யான கிரந்தத்திற்குச் சாக்கி
 ஒற்றுமை மனசிற்கும் அறிவிற்கும் கீழ்க்குறித்த முநீஸ்வரர்
 கள் ரிஷீஸ்வரர்கள் சித்த புருஷர்களாலும், நிர்ணயித்திருக்கிற
 நூல்களையும் சாக்கியாகவே விவரிக்கிறோம்; ஆகையால் சந்தே

சும் நிவிர்த்தி செய்துகொள்ளவும் அந் + மேற்கோள் முதனூல்
களாவன:—

1. ராஜ யோக பாவ்யம்.
2. கீதா சூத்ர ரஹஸ்யம்
3. போக தாராவளி.
4. பாதஞ்சலி யோக சூத்ரம்
5. பாவபோபநிஷத்து.
6. சதோபநிஷத்து.
7. தேவீபாகவதம்
8. பிரம்ஹாண்டபுராணம்.
9. சிதாராம ஆஞ்சயே ய சம்வாதகிரந்தம்.
10. உபநிஷத்து மஹாவாக்ய ரஹஸ்யம்.

ஆகிய முதநூல்களைக் குறி பித்தது என்று அறிச்சு,

ஸ்ரீ ஷங்கர சஞ்சாரிணி ஆகிய ராஜராஜேஸ்வரி திருவருள் சிவோஹாந்த ஞாயம் என்கிற மகோந்மணியும், முக்கமணி என்கிற பாஞ்சோதி சந்தித்த இடத்தில் மோகஷம் என்கிற ஐசயத்தில் அநுபவநிலகண்டு, சந்தேகம் என்கிற அஞ்சோகத்தைநிவிர்த்திக்கப்பெறலாம். இதற்குமனம் சாக்ஷிமற்றெல்லாவியதத்திற்கும் சர்வோஸ்வர கர்த்தாவாகிய சதாசிவமே சாக்ஷியாம்.

இந்த மஹாபுருஷார்த்த ஞாநந்தாமணிநூல் ஆகிய மஹா குருவியாக்யாந கிரந்தரஹஸ்ய சைவஸ்ய உவநீதத்தைஅநு

பலிக்கவேண்டியவர்களுக்கு இன்றியமையாக் கருவிகள்மூன்று உண்டு. அவை எவையெனில்:—

I. ஸ்ரீ சிவானந்த பிரம்ஹாநுபவ சாதக சத்துவ ஐக்ய சாக்ஷிக்கு அண்டபிண்ட பிரமாண்ட கோள பஞ்சிகரண ஷ்டாங்க வகிச்சகர் சிவசத்தி அர்த்தநாரீஸ்கவர சிதம்பராகூட ஸ்தரஹஸ்ய ஆரூதார அதுபோக பிரதிபலிப்பு சாக்ஷி ஆரூதார நின்ற திருக்கோல ஸ்ரூபத்தோடு, ஸ்ரீ அகண்ட சிதம்பர ரஹஸ்ய ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி நாற்பத்து முக்கோணசக்ரம் இடைகலையாகியும், பிங்கலையில் சிதம்பர சக்கிர நூற்றிருபத்தைந்து வீடாகியும் அமைந்துள்ள சக்கிரமாயும், விளங்குகிறபடம்-1

II. ஸ்ரீ அகண்ட மோக்ய ஐக்ய கூடல் சதக்ஷணமூர்த்த அர்த்தநாரி சிவசத்தி ஷட்மேள ஷட்சக்கிர சிதம்பராலய நிஜ ஸ்வரூப தெரிசனை ஸ்ரீ அகண்டமோக்ய சாக்ஷி ஆரூதார சக்ஷணமூர்த்தி திருக்கோலத்தோடு, ஸ்ரீ அகண்ட சிதம்பர ரஹஸ்ய ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி நாற்பத்து முக்கோண சக்ரம் இடைகலையாகியும், பிங்கலையில் சிதம்பரச் சக்கிர நூற்றிருபத்தைந்துவீடாகியும் அமைந்துள்ள சக்கிரமாயும் விளங்குகிறபடம் I.

III. இந்த இரண்டு அர்த்தநாரீஸ்கவர மோக்யபடங்களுக்கும் இடையே ஸ்ரீ சிவயோக தீபிகை வியாக்யானநூல் என்கிற ஸ்ரீகுரு ரஹஸ்யோபதேச புருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணிநூல் I.

இந்த மோகஷவேதரஹஸ்யபரித அநுக்கிரகத்திற்கே, ஸ்ரீ குருரஹஸ்யோபதேசபுருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணி நூலானது மஹாபுருஷார்த்த குருவாகியும், இந்த உண்மையை விசாரித்தி றவனை சிவ்யனாகியும், இவை இரண்டிற்கும் சாஷி யோக கருமகிரியா யோகஞாத மோகஷரூத்திர சாரணகாரிய யந்திரந் தளாங்கிய இந்த இரண்டு பிரத்தியக்ஷ ஸ்படிசமாகிய ஸ்ரீ காசி மாயேஸ்வர மோகஷபுருஷார்த்த கைவலய முகதிரசஸ்ய பூஜா சுகஜனுபவ பங்குளன்றே அறிந்து, சேரவாரூம் ஜகத்தீரே.

இந்த மஹாபுருஷார்த்த வியாக்யான மோகஷரஹஸ்யபுஸ்தகத்தாலும், இந்த இரண்டு புருஷார்த்த அர்த்தமாயேஸ்வரமகா சித்தம்பர சக்கிராகஸ்ய பூஜாபடங்களாலும், மஹாமோகஷ புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்கிற சர்வஜீவ மது மானிடகோடி களுக்கும் இதத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் சுவர்க்காதிபோகங் களும், பரத்தில் மோகஷசாம்பிராஜ்யங்களும் ஆகிய இரண் டும் உள்ளங்ளைக்கனி, கண்ணாடியில் பிரத்தியக்ஷபிரதிபிம் பம்போல, அநுபவநந்தத்திற் பிரகாசக்கும்.

புகோள வட்டத்திலுள்ள இந்த மஹாஜம்புதவீப மா னிடகோடிகளாகிய முதலாரியர் வர்க்க ஆஸ்திக ஷிந்து ஆரி யவர்த்தம் ஆகிய இந்தியா கேஷத்திரத்திலே சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாசம், புராணம், தர்க்கம், வியாகரணம், மீமாம்ஸம் உபநிஷத்து, மஹாவாக்கிய ரஹஸ்யங்களும் ஹிமசேது பரி

யந்திரம் பிரகாசித்துவிளங்கும். இஃத அநுபவசாக்ஷியாகவே மஹாபுருஷார்த்த ஸம்புட குருரஹஸ்ய வியாக்யா. ஸீ குரு ரஹஸ்யோபதேச புருஷார்த்த ஞானசித் தாமணிதூலம், இந்த இரண்டு மஹாசிதம்பர ரஹஸ்ய அர்த்தாரீச மோக்ஷபடங்க ளும், அநுபவசாக்ஷியாகவே பிரகாசிக்கும். .

ஸீ சிவாந்நீஸ்வரகுரு பரமகுரு பரமேஷ்டிகுரு பராபர குரு. பால்வருமே சாக்ஷி. இதற்கு சிவோஹம் சர்வமங்களம் ஓம் தத் ஸத். !!

விசேஷக்குறிப்பு.

இந்தூல் மிகவருமையும் பெருமையுமான தானைபாலி தற்குச் சாதகங்களான வைத்தியம், வித்தை சம்பந்தமும், வித்தை ஆகமவேத சம்பந்தமும், ஆகமவேதம் அக்ஷரம் பந்தமும், அக்ஷரம் மந்திர சம்பந்தமும், மந்திரம் யந்திர சம்பந்தமும், யந்திரம் வரிவடிவுசம்பந்தமும், வரிவடிவு நாத சம்பந்தமும், நாதம் பிந்து சம்பந்தமும், பிந்து கடவுள் சம்பந்தமும், கடவுள் கடந்தமானூனி களுள் உறைபவரா தலால் ஞானிகள் சம்பந்தமும், ஞானிகள் ஜீவன் முத்த பாகிய சித்தர்களாய்ச் சச்சிதானந்த சம்பந்தம் பெற்றிருத்த

லின், இச்சிவராஜபாதி சித்தர்சபையில் ஒவ்வொருவரும்
சேர்த்து, அச்சபைக்கு மாயகமாயிருக்கும் சிவராஜயோகினை
பார்வையாற்றித் சாமிகள் சாக்ஷி முன்னிலையில் சை சபை
காரியதரிசி, மந்திரகூடவைத்திய சிங்கம் சி. கு. நடராஜ பண்டித
சாமிகளால் அவரவர்கள் பிரதிபிணியோடு சேர்த்து வ
ருத்தாநின்ற சடசட்டக வியாநிகளை நீக்குவான் தொடங்கி
னர் மேற்கண்ட மணிமந்திர யந்திர யோக ஓனவுத்தங்களை
அனுபவிக்க வேண்டியதோடு சை மணிமந்திர யந்திர யோக
ஓனவுத்தங்களின் உண்மைகளை யறிய விரும்பும் புத்தியாள்
களுக்கே ஒவ்வொன்றும் தெரியப்படுத்தப்படும். ஒத்தசை
வேற்பாட்டிற்குக் கௌரவ பெய்யாகளும், பொருள் சகாய
ழம் வேண்டிய தாகையால் இந்நூலால் வரும் உளதுவத்தைச்
சொண்டும் சை சைனை அகஸ்தியர் சப சித்தர்சபையைய
விர்த்திச்ச வேண்டி நிச்சயத்திருக்கிறது.

இச்சபையைப்பற்றிய விவரங்களையாவும், சபைக்காரிய
தரிசி, சி. கு. நடராஜபண்டித சாமிகளால், மேலில் தெரிய
லாம். சபைகாரியதரிசி சபை மெம்பர்களுடன் ஆங்காங்கு
சபையாறது இந்து மருந்தின் உபயோகத்தைப்பற்றிப் பிர
சங்கித்துப்பேசுவார்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

காஞ்சிபுரம் மகர் வித்வான்

கச்சபாலையர் மாணாக்கரும்,

சென்னை அகஸ்தியர்குபம்

ஜீவரக்ஷார்த்த தீர்த்தாபை அக்கிராசனதிபதியுமான

வைசகாப்பேட்டை வித்வான்,

திரு. நாராயணசாமிமுதலியா ரவர்களால்,

இயற்றிய

நீலமண்டில வாசிரியர்.

குருமாலுதித் திருமலருந்தித்

வொரு நான்முகத்தோ னுயிர்கருப்பையில்

சுவையுதிக்கச் செய்ததுபோல

அவலோடரிய வளவிலா கரம்

பிறக்கவெண்ணிப் பெட்டின்முன்னம்

சிறக்காவலந் தீவுக்குமுதி

நீர்வளநிலவள சிகரிலசெல்வமோ

டார்வளமெல்லா மழகுற்றுலிளங்கக்
 கருஆரெனுமோர் சுன்னியைப்படைத்துப்
 பெருஆரெலாமவட் பெற்றிடச்செய்த
 காரணத்தாலே கருஆரெனுமோர்
 பூரணநாமம் பொலிந்தவப்பதியில்
 நாராயணன்மக னுன்முகன்முகம்தின்
 பாராயணஞ்செயப் பண்டை நாட்பிறந்த
 அரும்பரசுராம வந்தணர்குலமெனும்
 பெருங்கடறவத்தால் பெற்றிடுபானு
 சிவனைவழிபடுஞ் சீர்புட்பதந்தன்
 அவனைவழிபடு மருட்கௌ பாதர்
 தன்னைவழிபடுஞ் சங்கரர்தாளிற்
 பின்னைவழிபடும் பிரமாதராய
 மன்னைவழிபடு மாண்டைப்பலவர்
 பன்னுகவிராஜ பண்டிதனாத்
 அருந்தவக்குரவர்த மருமரபுச்சோர்
 பெருந்தவக்குமரனாய்ப் பேருலகய்ய
 வந்தவதரித்த வரமிகுஞானி
 அந்தமிலருங்கலை பாவையுமுணர்ந்தோன்
 வேதவேதாந்த விழுப்பொருட்கெல்லா
 மோதிடும்பொக்கிஷ முபநிடதப்பொரு
 ளெல்லாம்வாய்மடுத் தேப்பமிட்டவன்
 வல்லாளன்கை வகுத்தபம்பரம்போ

ஸாட்டியழிக்கு மருமாயைவலையை
 வாட்டியறுத்த வைராக்கியன்
 ஆம் ஸாயமைந்து மருங்குளார்நவமுங்
 சாமியதேவிக் காலோத்திரமும்
 மேருபூயிலையா மெனும்பிரஸ்தாரமாம்
 மேருலவுளீசக்கிர பிரிவுகட்குரிய
 அதுவன் டிப்புச்சந்தை யதன்படிமதவும்
 பதுவன்யாசாதியும் பகருமீராறு
 முத்திறை விதமும் முக்கண்டமதற்கு
 பொத்திடுமுத்திறை பொன்பதுவிதங் களும்
 அங்கந்யாசமோ டருங்கநியாசமும்
 துங்கபிரானாயாம தூரியாதிநலையும்
 தாரணைசமாதிபுந் துகம்பூதகத்தாயம்
 சாரணபூசுத்தி கலாட்சாதனைமுத
 வெந்தவிதங் களு மெளிதினுணர்ந்ததான்
 கந்ததந்தக்ஷண சாரமப்படிமீய
 சபரிசெய்தேவியைத் தன்னுமே கண்டோன்
 விபரிதலனைகளை வேருடன்களைந்தவ
 னன்னதன்றியு மளவிலாப்பிராணிக
 ளின் னன்செய்பிணியிஞ் விடர்பட்டுழல்வதைச்
 சித்தித்தறிஞர்க டிருவருளேமுன்னி
 டந்தமிற்பலகலை யறிந்தபண்டிதர்சுளா
 ஸரியமணிமந்திர மவுடதஞ்சாத்தியா

முரியநற்சிகிசைக னூக்கமொடுசெய்ய
 ஜீவரக்ஷார்த்த சித்தர்சபையெனு
 தாவலிலகத்தியர் தருமநற்கூட
 மாவலாய்ச்செனினையி லமைத்துநடத்தும்
 பாவலரெண்ணம் பலித்திடமேலுஞ்
 சித்திபெறவேண்டியோர் சித்தரயிமானம்
 பெற்றிடச்செய்த பெருந்தவமேயுருக்
 கொண்டிவந்தெங்குங் குறையறக்களையுந்
 தண்டுதலில்லாத் தவராஜகாமண
 சிவ பாலாந்த சிவராஜயோகியா
 மவமிலாநூன வருட்கடலறிஞன்
 தரணியில்மாந்தர்க்குத் தருந்ததநுவொடு
 சுரண - டவனங் கதித்தபோகமும்
 பெற்றுமதநிலே பேணுதுவாடி
 உற்றதரும முயரர்த்தகாம
 மோக்ஷமென்னு மொழிபுருடார்த்தச்
 ரூக்ஷமமறியாச் சுழன்றுழன்றுழன்றே
 எடுத்ததேக மீடேருது
 வெடித்தகமறில் விட்டபாற்போ
 லாவதற்கிரங்கி யருளேமேற்கொண்டு
 சுவகாருண்யஞ் சிறந்ததலத்திற்
 காவதாமட்டாங்க வரும்யோகவிபரமும்
 பாவாபாவ பசுநிலைமேன்மையும்
 ஆராதார வருநிலைதன்னையும்

சோராதவாசிசெய் சோதனைதன்னை
 மவத்தையிரண்டு மான்மாவிரண்டும்
 தவத்திதுட்பமுந் தருநாடிபத்தும்
 திரிபுடியியல்புந் தீனர்குள்பேறும்
 தரிசனப்பலமுந் தத்துவமசிவாக்ய
 மனவிலாத்வைத வருமைபாற்கடலை
 உளமெனுங்குடத்து லாக்கமொடுமித்து
 ஞானமாந்தீயில் னன்குறுக்காய்ச்சி
 மோனமாங்குளிரில் முழுதுமேயாத்தித்
 நாய்கையாம்பிரைதனைத் தளியார்குத்தி
 வாய்கையாந்ததினை வயங்கமகிழ்ந்தே
 உரைவைராக்கிய வெளர்நிலமத்தால்
 புரையிலாக்கடைந்து புருஷார்த்தஞான
 சித்தாமணியெனுந் திசுந்ஞானநூலை
 நந்தாதரிய வநீதமாகச்
 சித்தாந்தமெல்லாஞ் சத்தாந்தமாகச்
 சத்தாமீவதாந்த நித்தியாந்தமாய்ச்
 சிந்தாகுலமுறுஞ் சீவர்களுய்யத்
 தந்தான்றிரட்டித் தனைஜீவரகூடர்த்த
 கித்தர்சபைக்கோர் சீர்காரியதரிசி
 சுத்தசைவசுசிலஞ் “மந்திர
 சுவைத்தியசிங்க” சுருணநடராஜ
 பகருநற்பண்டிதன் பரமதயாளி

திகம்பரியம்பிகைத் திருவடிக்கண்ப
 னகமகிழ்ந்தின் னூ லச்சிற்சிசைய
 எழுதிமுடிக்க யிரும்புவிதன்னில்
 பழுதிலாக்கன்னடப் பகர்குலதிலன்
 செற்தலிங்கப்பசெம்மல் செய்தவத்தில்
 பிறந்தநற்குதன் பெரியரிற்பெரியன்
 வீரசைவ விரிகடனாய்று
 தீரவுத்தண்ட ஜயசிங்கவேறு
 கொண்டலளக்குங் கொடையினிலுயாந்தேதான்
 தண்டுதலில்லாத் தையபொறைதரணி
 சுத்தியவாய்மை தனிவரிச்சு திரன்
 வீரத்தைக்ககத்தியன் விஜயத்திலுவிஜயன்
 ஆறம்பொருளின்பமே யடை வதுவீடெனத்
 திறம்படவுலகத்தேதார் தென்னிதினுணரச்
 சென்னையிலுள்ள திகழுச்சசாலகட்
 கண்ணையாய்ப்புல யகிலமும்புசுழும்
 : எம்பெரெஸ்ஸாப்யண்டியா யெனும் பெயர்பெற்ற
 தம்பிரஸ்தன்னில் தையயுடன் பத்த்தான்
 எப்பாவலரு மேத்திடுசண்முக
 வப்பாவாகு மரியவிற்பனனே.

சென்னை அகஸ்தியர் கூடம்
ஜீவரக்ஷார்த்த சித்தர்சபை காரியதரிசி
“ மந்திர சுகவைத்திய சிங்கம்.”

சி. கு. நட ராஜபண்டிதரவர்களியற்றிய

வேண்டாங்குள்.

வாலையா னந்தசுவ மாமோகி சொற்றிட்ட
நாலாம் : புருஷார்த்த ஸங்கமெய்— நூலாகுஞ்
சிந்தா மணிக்ஞநிகர்ச் சீரியருஞ் செய்தறியார்
வந்தப் பெரியோரை வாழ்த்து.

(க)

மற்கட சப் பற்றதுபோல் வாலையா னந்தரெனுஞ்
சற்குருவைச் சந்ததமுஞ் சந்தத்தா— னற்குலத்திற்
ரோன்றிப் புருடார்த்தந் தொல்லுலகிற் பெற்றவராஞ்
சான்றோர்க ளேயறிவார் சார்ந்து.

(உ)

விந்தங்குள்.

மூலமுதலாதாரமுச்சுடரம்பொருளே
முத்திநிலையீசென்றறிவ்க்கவந்த
வாலையானந்தசுவராஜா ல்விட யாகி
வையகத்திலறியாதமாந்தர்சருந்தேதற
மாலையிகர்புருடார்த்தஞானநிறைசிந்தா
மணிபென்னவோர் நூலையிங்கியற்றினானை

வேலைநிகரவர்புகழையென்றானும்பேசு

வினையெல்லாம்விடைகொண்டுவெகுண்டுருண்டுபேரமால்.

வேறு.

உலகுபுகழ்குருவிங்கசங்கமெனவாழும்

உயர்வீரசைவொறுயுறுதியினைக்கொண்டே.

யிலகர்ஜிலிங்கப்பகோமான்றன்சுதஞ்

யேயந்தநம்ஷண்முகப்பச்செல்வன்மிகவொர் து

பலகலையிலீதுயர்க்குப்பக்குவமென்றாய் து

பலவாகவெழுதாதவெழுத்ததனாற்பரப்பிக்

குலபுத்திரபவுத்திராதிதம்மரகுலவக்

குருவிங்கஜங்கமத்திற்குறியாகவாழ் தான்.

(சு)

வேறு.

பூமங்கையுயர்சேரக்கம்பாமங்கையருடனாக்கம்பொலிவுற்றென்

பூரணவளத்தினொடுபெற்றுளானிவனென்பூவிற்பேசுறும்

மாமங்களாகாரசென்னையம்பதியரசர்வந்தித்தேத்த

மகபதியைநிகரர்ஜிசண்முகப்பேர்வாய்ந்தவள்ளலாடேன

சேமங்கள்மிருந்தபுருஷார்த்தசிந்தாயணியாம்பூரணநூல்தான்

நிலைத்திடவேயச்சிட்டுப்புலவோர்கள் தெரிசிக்கரியமித்திட்

டான், சேமங்கணிறையஷ்டலட்சமியுடன்வாழ்ந்திறத்தவன்

றான், தெவிட்டாதிருக்கவப்பெரியோர்கள் திருவுள்ளஞ்செய

வேண்டுமால்.

(ரு)

சென்னை ஆகஸ்தியர்கூடம்.

ஜீவரக்ஷார்த்த சித்தர்சபை “மண்டி,காத்தனம்.”

கோவளம் சிதம்பரப்பிள்ளையவர்களா
லியற்றப்பட்ட

வந்தந்தங்கள்.

கூட்டி வைக்கின் குருவிடம் தந்தைய

கூட்டி வைப்பவருங் கலை நிலை

கூட்டி னிற்கினின் னுதனுளத் திருந்

தாட்டி வைப்ப ரவரவர்க் கானதே.

(க)

வேறு.

வித்துவின்றோன்றிவிளைதத்துவங்கண்மேன்மேலும்வீறி
டாது, விதித்தவட்டாங்கயோகச்செல்வஞ்சோபானவினாவி
லேற்றுத், தத்தவயர்புருடார்த்தஞானசிந்தாமணியைத்தயவினா
லே, தரணிதனில்வசிப்பவர்கடழைத்தோங்கவன்புடனேதத்த
ளித்தான், சிந்தையினையொருவழிப்படுத்திவாசிப்பரியைச்செ
லச்சிவத்தைச், தெரிசிக்குமொருவித்தையெளிதாகக்கூட்டியரு
ள்தேர்த்துவாழு, மெந்தையெனுவாலையாந்தசிவயோகியின
யென்றுமுன்னி, யிணைபடிகண் முடிசூடியருனாடிமனமாறவே
த்துவாமால்.

(உ)

இஃது

ம - ஈ - ஈ - ஸீ,

திருமுழிசை-சந்தசாமிமுதலியார் குமாரரும்,

சொர்க்காபுரம்.

இராமலிங்கத்தம்பிரானவர்கள் மாணுக்குமாகிய

வடிவேலுமுதலியாரியற்றியது.

பதினாறுநூற்றாண்டுகள் நெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

துதிமேவு சருவூர்செய் பற்றவத் தாற்றேன்று

தோமின்மெய்ப் பொருளை நாடுந்

சுகிர்தலும் வாலையா னந்தயோகீஸ்வரன்

மொகுசரும மாதிரான் கைத்

ததிமேவு மவர்களுட் டெளியும்வண மினியசெந்

தமிழ்வசன மாவியற்றித்

தகுமதற் குரியபெயர் புரு டார்த்த ஞானசிங்

தாமணியெ னப்பினந்தான்

றிதிமேவு சீவரட் சார்த்த சித்தச்சபையி

றிசும்பத்தர் சுகவைத்ய

சிங்கமர நடராஜ பண்டிதன் னூலீனச்

செவ்வனே சோதித்த பின்

மதிமேவு வீரசை வாசார வுத்தமன்

வளமைமிகு லிங்கப்பவேண்

மகிழ்சுதன் சண்முகக் குரிசிலச் சிட்டேவரும்

வாழ்த்தவெளி யிட்டனனரோ.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பரப்பிரம்மணே நம.

ஸ்ரீ குரு ரஹஸ் போபதேசமெனும்
புருஷார்த்த ஞான சிந்தாமணி நூல்.
பா யி ர ம்.

திருவருள் ஆதிகாப்பு.

ஒழியாத சுழிமுனையில் ஒடுங்கிடல்ல
உற்கலை வாசியை யோகத்தேகி
வழியானதுறையறிந்து மவுனங்கொண்டு
மகத்தான அண்டவரை முடிமேற்சென்று

தெளிவான ஒங்காரவடிவேல் கொண்டு
 தெளிந்து மனதறிவாலே தாயைக்கண்டு
 வெளியான பரவெளியில் தன்னைக்கண்டு
 வேதாந்த சத்தி சித்தி ஆடுகாப்பே. (1)

ஆதியிலே பராபரத்திற் பிறந்தசத்தம்
 அருவுருவாய் நின்ற பரசிவமுமாகிச்
 சோதி யென்ற சிவனிடமாய்ச் சத்தியாகித்
 தொல்லுலகில் எதுவகையாந் தோற்றமாகி
 நீதியென்ற அறிவதனால் தானாய்நின்று
 நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிவ்வுகளுமாகிச்
 சாதியென்ற சத்திசிவம் அருள் தன்னாலே
 சண்முகமுந் கணபதியுந் தானுண்டாச்சே. (2)

ஆதியந்தமில்லாத சின்மயத்தின் பாதம்
 அகண்டபரி பூரணமாம் ஆத்தான் பாதம்
 சோதிநிற மாகினின்ற கணேசன் பாதம்
 சொல்தனக்கு மெட்டாத சுடரின் பாதம்
 வீதியென்ற பராபரத்தி நந்தி பாதம்
 வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் வெளியின் மார்க்கம்
 சோதியெனு மன்றதனில் நடநஞ் செய்யும்
 சுடரொளியின் பாதமது காப்புத்தானே. (3)

திரிமூர்த்தி தேவர்முதல் மனிதரோடு

சிவயோகம் பெற்றிருந்த மார்க்கந்தன்னைப்
பிரியமுட னெனைத்தொழுது கேட்டபிள்ளாய்

பின்கலைய மிடைசுலையு மாறும்போது
அறிவுடனே சுழிமுனையில் ம்னத்தைவைத்தே
அசையாமலொரு நினைவாய்க் கார்க்கும்போது
குறியான சிவயோகம் சித்தியாச்சு

கோடி ஜந்ம் சித்தனைப்போ லாகலாமே. (4)

கோடி யென்றால் ஒருகோடி காலமல்ல

கோடான கோடியடா கொலுவில் தானே
ஆடிநிற்குஞ் சிவசத்தியிரண்டு பேரும்
அன்புடனே உனைத்தூக்கி மடியில் வைப்பார்
சாடிவிடுங் குரங்கதுபோல் சாடிடாமல்
தாயான மதியிரவி நடுவில் நில்லு
பாடிவிட்டேன் சிவயோக மார்க்கந்தன்னைப்

பார்த்தறிந்து அஞ்ஞா பகையைவெல்லே. (5)

பகையான சுருவி யெல்லாம் அடங்கிப்போகப்

பகருகிறேன் உபாயமொன்று லகுவாய்ச்சொல்வேன்
திகையான பலதூலின் மார்க்கந்தன்னை
சிறின்பயோகத்தில் மயங்கிடாதே

தகையேதமிழில்லாத உபாயஞ்சொல்வேன்

தாரணியி லிந்தமுறை சூகஷம்சூகஷம்

வகையான சுழிமுனைக்குள் வாசியூட்டி

வையகத்தி லுலகத்தோடொத்தவாழே.

(1)

ஓம் தத் ஸத் !!

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குருஹ ஸ்யோபதேசமெனும்,
புருஷார்த்த ஞாநசிந்தாமணி நூல்.

க-வது அந்தக்கரண பூஜாவதிப்படலம்.

ஸ்ரீ சதாசிவ யோகீஸ்வரனொரு நாமந்தரித்த ப்ரம்மநிஷ்டர், சிவயோக தீபிகையென்கிற யோகசாஸ்திரத்தில் அந்தக்கரணபூஜாவதிநாம மார்க்கத்தை நிச்சயப்படுத்தி நிரூபிக்கின்றார்:—அதாவது.

(1) ப்ரம் யோகீஸ்வர்களுடைய மனதானது, தாமரை புஷ்ப வாசனையைக் கிரஹிக்கும் வண்டிபோலவும், காரணத் தூயவ்ருத்தக்காரணமாகவும், அவ்யயமாகவும், சகுண-நிற்குண தத்வஸ்வரூபமாகவும், ஜநந மரணங்களில்லாத சதாசிவ லிங்க ஸ்வரூபமாகவும் விளங்குவதால்; ஸ்ரீ ப்ரமகுருவை நமஸ்கரித்து, அந்த ஸ்ரீ சதாசிவயோகீஸ்வரர் சிவயோக தீபிகையாகிற ஸ்ரீ குருஹ ஸ்யோப தேசமெனும் புருஷார்த்த ஞாநசிந்தாமணி கிரந்தத்தை இமசனை பண்ணுகிறார்.

(2) ஸ்ரீ குருப்பிரசாதத்தினால் சிவயோக ப்ரம்மபதத்தை நன்றாயறிந்து, அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிற பெயர்களுக்குச் சஞ்ஞானம் போதிக்கும் பொருட்டு, சிவயோகதீபிகை யென்கிற இந்தக்கிரந்தம் வெளியிடப்பட்டது.

(3) சிவதத்வ ஸ்வரூப மறிந்தவர்களுக்குள் உத்தமனான சிவ்யனை நோக்கி, சிவயோச பரமாய் நிச்சயமாக இருக்கிறதைக் குருபக்த்தி விசேஷத்தினால் நமக்குத்தோற்றுகின்றமட்டும் உனக்குச் சொல்லுகின்றோம்.

(4) சிவயோகமாவது: — மந்திரயோகம் - இலயயோகம் - அஷ்டாங்கயோகம் - இராஜயோகம் - இந்தப்படி நான்குவீதமாகப் பரமேஸ்வரனாலே போதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று முநீஸ்வர் இருஷீஸ்வர் சித்தபுருஷர் முதலியோர்களும் சொல்லுகிறார்கள்.

(5) இவற்றுள் மந்திரயோச மென்பது அனேகவிதமாய் ருந்தாலும் முக்கியமாய், நான்குவீதமாம்: — அவை, பிரணவமாகிய வகாஷ்டமென்றும், பிந்துநாதமிரண்டுடன் மெளனாக்ஷரம் சேர்ந்திருப்பதாகிய திரியாக்ஷரமென்றும், பஞ்சபூத கர்த்தரூபமாகிய நகாராதி யகாராந்த மட்டுமுள்ள ஐந்தக்ஷரத்துடன், பிந்து நாதபீஜம் சேர்ந்திருப்பதாகிய பஞ்சாக்ஷரமென்றும், பஞ்சாக்ஷர பஞ்சகர்த்தாக்களோடு தாயகசத்தியுஞ் சேர்ந்திருப்பதாகிய ஷண்முகஸ்வரூபமேஷ்டாக்ஷரமென்றும் அறிந்து இவையே சப்த்தகோடி மஹாமந்திரங்களுக்கும் தாயகமெனத் தேர்ந்து இவற்றுள் ஒரு மந்திரத்தைப்பிராணயா மங்களுடன் குரு முன்னிலையில் மனதுக்குவரத்தேர்ந்து மோக்ஷார்த்தமாய் ஜபித்து வருவதுதான் மந்திரயோக மென்னப்படும்.

(6) இலயயோகமாவது: — மாசமாகிய மோத்தியாத் தில் நின்று அம்மனம் புத்தி சித்தம் ஒன்றாய் பிரளாமல் வாயு வோடேயாவது அல்லது நாதத்தோடேயாவது லீனமடையப் பண்ணிச் சாதித்துவருவதுதான் இலயயோக மென்னப்படும்,

(7) அஷ்டாங்கயோகமாவது: — அஷ்டாங்கமாகிய மனம் டத்தி - சித்தத்துடன் பஞ்சப்புலன்களையும் - தசவிதமுத்திரை களோடு அஷ்டாங்க கர்மங்களால் மூல ஒட்டியான ஜாலாந்த ரங்களாகிற பந்தத்திரயங்களினால் சமானவாயுவை யுடையவ ளாக அல்லது கேவலகும்பகத்தை யுடையவனாகவாவது சாதி த்து வருவது தான் அஷ்டாங்கயோக மென்னப்படும்.

(8) இராஜயோகமாவது: — அந்தரங்கம், மத்தியங்கம், சிரசாங்கமாகிற மூன்று லக்ஷணங்களிலேயும் பிரம்ம சாக்ஷாத் சாரத்தை அடையச் செய்வதும், அல்லது ஞானத்தினாலே யாகிலும் மனதுக்கு விருத்திகளில்லாம லிருக்கச்செய்வதும் சம்பூர்ண சம்பாவீனயோடு எல்லாச் சராசரங்களிடத்திலு மிருக்கச்செய்வதுமாய்ச் சாதித்துவருவதுதான் இராஜயோக மென்னப்படும்.

(9) இந்நான்கு யோகங்களும் — கிரமமாக ஒன்றுக்கொ ன்று அதிக விசேஷமாகவே யிருக்கும்; இவைகளில் இராஜ யோக மொன்றுமட்டும் ஆதியந்தமாக உத்தமமுடையது.

(10) அந்த இராஜயோகமாவது: — சாங்கியமென்றும் - தா ரகமென்றும் அமரஸ்கமென்றும் மூன்று விதங்களாகவிருக் கும்.

(11) சாங்கியமாவது: — பூதபஞ்சீகிருதமான இருபத்து நாலு தத்துவங்களுடைய குறிப்பையறிகிறது.

(12) தாரகமாவது: — பாஹ்ய முத்திரைலக்ஷ்யமறிகிறது.

(13) அமலகமாவது: — அந்தர முத்திரைலக்ஷ்ய மறிகிறது.

(14) சாங்கியயோகத்தைப் பார்க்கிலும் தாரகயோக மதிசம், தாரகயோகத்தைக்காட்டிலும் அமலகயோகமதிகம். அமலகயோகமென்ற சிவராஜயோகம், சகல யோசனாநுகுப்தமேலானது.

(15) இராஜ யோசகத்திற்கும் ராஜயோகத்திற்கும் அமலக யோகமேயல்லாமல் சிவானுபோசம் ஒன்றேயாகும் ஆனபடியினால் தான் மஹரிஷிகள் யாவரும் சிவயோசனை முக்கியமென்று சொல்கிறார்கள்.

(16) பிரம்மானுபவத்தை யப்பியாசிக்க வேண்டியவாகளினுடைய புத்திக்கு, விவேகமும் ஞானமும் விருத்திக்கும் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்ட சிவயோகமும் சிவபக்தியும் நத்தியானுஷ்டானமாக, தன்னிடம் எப்போது மிருக்கவேண்டியது.

(17) அந்த சிவயோக அப்பியாசமானது, ஐந்துவிதக்ளாகவிருக்கும். அதாவது: — சிவத்தியானம், சிவபக்தி, சிவவிருத்தம், சிவார்ச்சனை, சிவஞானமாக இருக்கும்.

(18) சிவார்ச்சனையைப் பண்ணாதவர்கள் சிவஞான முன்னவராகமாட்டார், அவர்கள் அறிவிலலார் மிருகஜன்மமாவார்.

அவர்கள் சதாகாலமும் சம்சாரசாகரமே சத்திபமென்று சுழன்று திரிவார்கள்.

(19) பூர்வ இருஷிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஸத்தியஸ்வரூபமான நித்தியதத்துவத்தை உனக்குச்சொல்லுகிறோம்.

(20) அதாவது, சகல தேவதா சொரூபமாய், சகல பூதமயமாய், சர்வமும் ஞானமயமாய், சகலதத்துவங்களுக்கும் உத்தமோத்தமமாய், சகலதேஜஸுக்கும் தேஜஸாய், சர்வஜகத்துக்கும் ஆனந்தசொரூபமாய், மஹாமாயையோடு கூடிச் சகுணமாயும், மாயையை கீக்கி நிஷ்களமுமாயு மிருக்கும்.

(21) கேவலமென்றும், பரமென்றும், பரமாத்மாவென்றும், பிர்ம்மமென்றும் வெகுவித ாமங்களுடனே கூடிச் சர்வாதர்யாமியாய்ச் சிற்பிரகாசமான சிவமொன்றுண்டு.

(22) அந்தச் சிற் சொரூபமானது உண்டென்னுமில்லையென்னுமிரண்டுக்கும் அதீதம்; மனோவாக்குக்கு எட்டாதது; வெகுவித வர்ணமானதுடன் வெகுவித ரூபங்களுமானதாயிருக்கிறது.

(23) அப்படிப்பட்ட சிவனிடத்திலேயிருந்து சக்திபிறந்தாள். அந்தச்சகத்தியானது சாந்தியென்றும் அதீதையென்றும் பராசக்தியென்றும் அம்பிகையென்றும், பலராமங்களுடன் கூடிச் சங்கைக்கடங்காத குணங்களுடனே சிவாஞ்ஞையினால் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்.

(24) அந்தச் சக்தியோ பஞ்சப்பிரம்ம ரூபமாய்ச் கொண்டு ஐந்துவிதங்களாகும். அந்தப் பஞ்சபூதசக்தியினாலே சரஸ்வதிபரஞ்சங்கனும் பிறித்து சர்வகாலமும் விளங்கிவருகின்றன.

(25) அந்தச்சக்தியானது அதியில் சதாசிவத்துடனே கூடிக்கொண்டு ஆகாசத்தில் விளங்கிற்று. அந்தச் சதாசிவனிடமிருந்து ஸஸ்வரன்பிறந்து வாயுவிலே பிரகாசிக்கப்பட்டான்.

(26) அந்த ஸஸ்வரனிடமிருந்து உருத்திரன்பிறந்து அக்கினியிலே பிரகாசிக்கப்பட்டான்.

(27) அந்த உருத்திரனிடமிருந்து மஹாதேஜஸான பாராயணன்பிறந்து ஜலத்தில் பிரகாசிக்கப்பட்டான்.

(28) அந்த விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்மதேவன் பிறந்து பிருதிவியில் பிரகாசிக்கப்பட்டான்.

(29) இத்தப் பிரகாரம் அத்தப்பராசக்தியிலிருந்து தன் தன் சொரூபத்துக்குத் தக்கதாச பஞ்சமூர்த்திகளும் உற்பவித்தார்கள்.

(30) இதில் நிவிர்த்திகலை, பிரதிஷ்டாகலை, விதந்யாகலை சாந்திகலை, சாந்தியாதீதகலை என்று ஐந்து நாமங்களையுடைய பஞ்சசக்திகளும் பிரம்மதேவன் முதற்கொண்டு கிரமமாகப் பஞ்ச மூர்த்திகளுடனே கூடியிருப்பார்கள்.

(31) இந்தச் சக்திகள் ஐவையோரும் சிவாஞ்ஞையினாலே மஹாப்பிரகாசமாக விளங்கிவருகிறார்கள். இந்தப்பிரகா

சத்துக்குட்பட்ட பிரமதேவனால், தேவர், மனிதர், விலங்குகள், பക്ഷிகள், உழர்வன, நீர்வாழ்வன, ஸ்தாபரங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட எழுவகைத்தோற்றமும், உற்பீஜம், அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், ஜராயுஜம் என்னும் நான்குவித யோனிப்பதங்களா லுண்டாகி ஜகமுழுவதும் நிறைந்திருக்கின்றன.

(32) இவற்றுள்: - உற்பீஜமாவது, புல், விருகூதம், பர்வதம், நதிகள், சாகரங்கள், தடாகங்களாகிற சகல ஸ்தாவரங்களாம் அண்டஜமாவது, முட்டைகளிலிருந்து பிறந்து விருத்திகளாகிற சர்வ பக்ஷினாம். ஸ்வேதஜமாவது-புழுக்கத்தினாலுண்டாகும் கிருமிமுதலியவைகளாம். ஜராயுஜமாவது சர்ப்பீபாற்பத்தியில் ஒணிக்கின்றமனிதர்கள், மிருகங்கள் முதலியனவாம்.

(33) இப்படி நான்குவிதப்பேதங்களா லுண்டாகின்ற ஸ்தாபர சங்கமங்கள் க்கிய ஜகமும் ஜீவன்களும் அந்தச் சிவஸ்வரூப உற்பத்தியாணபடியிலே சர்வமும் சிவமயமென்று சொல்லப்பட்டது.

(34) எவ்வெனருவன் இப்படிக்கொத்த லக்ஷணங்களுடனே கூடியிருக்கிற சகல ஜகத்தும் தானாகி விளங்கிக்கொண்டு ஸ்வரூபமயமாகிச் சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம், அக்கினிமண்டலங்களாகிற மண்டலத்திரயங்களினுடைய தொழிலில் விளங்குகிற சிவனைக் குருப்பிரசாதத்தினாலே செவ்வையாகவறிந்து, மலத்திரயங்களையும்போக்கிப் பூஜித்துத் தியானம்பண்ணுவானோ அவன்மோகூத்தை அடைவான்.

(35) அந்தச் சிவஞானமாவது சகுணமென்றும், நிற்குணமென்றும், இரண்டிவிதங்களாக இருக்கும். முதலில் சகுணத்தை யனுஷ்டித்துவந்து பிற்பாடு நிற்குணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டியது.

(36) சகுணமாவது.—உள்ளும் புறம்பும் வசித்துக்கொண்டு வெகுவித பேதங்களாகவிருக்கும். நிற்குணமாவது—களங்கமற்ற மஹா ஆகாசத்தைப்போல் மனசுமுதலான இந்திரியாதினால அளவிடப்படாமலிருக்கிற ஸ்வரூபமாகவிருக்கும்.

(37) இந்தச் சகுண நிற்குண பேதங்களிரண்டும், குருமுகத்தில் பிரகாசிக்கும். குருமுதத்தைத்தவிர வேறு எதஸ்தலத்திலும் அறியக்கூடாவாகையால், மோக்ஷத்தை யபேக்ஷித்த பெயர்கள் எப்போதும் குருவைப்பூஜிக்கவேண்டும்.

(38) நரஜன்மிகளுக்கு ஆயுசும், ஆரோக்கியமும். ஜன்வர்யமும், வித்தையும், கீர்த்தியும், சுவர்க்கமும், மோக்ஷமும், இவைகளெல்லாம் குருப்பிரசாதத்தினாலல்லாமல் வேறுவிதமாய் அடையச் சாத்தியங்களாகாவாம்.

(39) உத்தமலக்ஷணங்களுடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற சர்வஞ்ஞான குருவை, மனம்வாக்கு காயங்களாகிற திரிகரணங்களாலேயும் சாக்ஷாத்காரமான பரமசிவமாகப்பாவித்துப் பூஜிக்கவேண்டியது.

(40) அந்தக்காரணத்தைக் கொண்டே குருமுகமாய்ப் போதிக்கப்பட்ட பத்ததியோடு கூட்டிக்கொண்டு சிவபரமாத்

மாவை எவனொருவன் பூஜிப்பானோ அவனுக்குத் தருமம் - அர்த்தம-காமம் - மோக்ஷங்களாகிற சதுர்வித புருஷார்த்தங்களும்கூட உள்ளங்கமாயிருக்கும்.

(41) குருவென்பவர் - சுபகுரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டி குரு வென மூவகையாவர். இவருள், சுபகுருவாலுபதேசித்த மார்க்கமாக, ஒருகாலம், இருகாலம், மூன்றுகாலமானாலும் தன் சக்திக்குத் தக்கதாகச் சிவனைச் சிற்பிரகாசமாக பூஜைபண்ணவேண்டியது.

(42) அந்தச் சிவபூஜையானது, அந்தரங்கபூஜையென்றும், பாஹ்யபூஜையென்றும் இரண்டுவிதங்களாகவிருக்கும். இவற்றுள் அந்தரங்கபூஜை உத்தமமாகிய பூஜையாகும். பாஹ்யபூஜை ஸாமான்ய பூஜையாம்.

(43) சத்புருஷர்களான சாதுக்கள் அத்யந்தம் பிரகாசமாகவும் சாந்தஸ்வரூபமாகவு மிருக்கிற பரமசிவனைத் தங்கள் மனதுலே ஆத்ம ஸ்வரூபமாகவு மிருக்கிற ஜீவன்தான் சத்தியமென்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு சதாகாலமும் தியானம் செய்து பூஜிப்பார்கள். அற்புத்தியுள்ள அலிவேகிகளாயினோர் பாஹ்யமாகிய தாம்பிரம், தாரு, மிருத்திகைமுதலியவைகளில் பிரதிமெய்ரூபமாசப்பாவித்து, பாஹ்யத்திரவியங்களாகிற கந்தபுஷ்பாக்ஷதைகளால் பூஜிப்பார்கள்.

(44) அந்தரங்கபூஜையாவது, முன்னே தன் ஹிருதயத்தில் ஒரு தாமரைப்புஷ்பமாகப்பாவித்து, அந்தப்புஷ்பத்துக்குச் சர்வகாலமும் சுகதரமாகவேயிருப்பது கந்தம், ஸுஞ்

ஞானம் எப்பாலும் நீத்யம், ஆவ்நை சுவர்ய வைராக்மியமே கர்ணிகை, சந்திரவர்ணமே ரூபம், உருத்திரனே கேசரங்களை, இத்தலக்ஷணங்களுடோடே கூடின கமலத்தின் மத்தியில்விளங்குகிற சின்மயஞான பரமசிவத்தைப் பூஜைபண்ணவேண்டும்.

(45) பரமசிவத்தை எந்தரூபமாய்த் தியானம்பண்ண வேண்டுமென்றால், பிரசன்னமுகமும் சாந்த ஸுபாவமும், பதினாறுவயதுக்கு மிகுந்தஸ்வரூபமும் கோடி மன்மதரூபமுமாயுள்ள இலக்ஷணங்களுடன் இருக்கிற திவ்வியமூர்த்தியாகத் தியானம்பண்ணவேண்டும்.

(46) பின்னும் சதார்ப்புஜமும், மானும், மழுவும், காளகண்டமும் அபயஅஸ்தமும், அர்த்தசந்திரனைச் சிவசில் தரித்துக்கொண்டு சதாகாலமும் பதினாயிரம் பூரணசந்திரனுடைய பிரகாசத்துக்குடேய் கொண்டதாகவிருக்கிற ஸ்வரூபமாகத் தியானிக்கவும்.

(47) பின்னையும் அந்தப் பரமாத்மாவுக்குத் திவ்விய வஸ்திரமும் நிவ்யாபரணமும், நிவ்யபூஷ்பமும், நிவ்வியசந்தமும் தரிப்பித்திருக்கிறதாய்ப் பாலிச்சவும்.

(48) பின்னும் நிரிநேத்திரங்களுடோடே திரிசுணங்களுக்குக் கர்த்தாவாகவும், மலத்திரயங்களைப் போக்குவைக்கிறவனாகவும், வாய்பாகத்தில் பார்வதிதேவி வசத்துக்கொண்டிருக்கிறதாகவும் பாலிச்சவும்.

(49) மேலும் சுற்பகவிருக்ஷத்தின்கீழே வேதிகையின் மேலே நவரத்தின சிம்மாசனத்தின்பேரில் எழுந்தருளியிருப்பதாய்ப் பாலிக்கவும்.

(50) பின்னையும் அந்தச்சிவன் எப்படிக்கொத்தவரென்றால், வகவஸ்துவாயும், சமானரகிதராயும், நாசரகிதராயும், ஸர்வவியாபியாயும், விஷ்ணுகாரந்தராயும், ஜனார்த்தனராயும், மோக்ஷத்துக்கு அங்காரியாயும், சித்தனைக்கு எட்டாதவராயும் ஜனன மரணமில்லாதவராயும், இப்படிக்கொத்தவ ரொன்று நர்ணயிக்கப்பா தவராயும் ஆதிமத்தியானந்த ரஷிதராயுமுள்ள சச்சிதானந்த வஸ்துவென்று அறிபவேண்டியது.

(51) இப்படிக்கொத்த சிவபரமாத்மாவை ஹிருதயத்தில் நியானம்பண்ணி நிச்சயமனதோடு கூடிக்கொண்டு அந்தரங்க ஆரவியங்களாலே சாவதானமாய்ப்பூஜிக்கவேண்டியது.

(52) அப்படிப்பட்ட சிவனைப்பூஜிக்கிற கிரமமாவது சமமாகிற ஜலத்துஞாலே யயிலேகம்பண்ணி, சர்வவஸ்துவும் பரிபூரணபாவகமான வஸ்துரத்தைத் தரிப்பித்து, இச்சா னானகிரியைகளாகிற மூன்று சத்திகளையும் யட்டுவோபவீதமாகச் சமர்ப்பித்து, சுத்தவீத்தையாகிற சுத்தத்தைத் தரிப்பித்து, புத்தமையாகிற அக்ஷதையும் சமர்ப்பித்து, பிரகாசமான பத்தியாகிற புஷ்பசதையும் சமர்ப்பிக்கவும்.

(53) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களாகிற அந்தக்கரணங்களைத் தூபமாகக்கொடுத்துச் சுரோத்திரமுதலான ஞானேந்திரியங்களைத் தீபமாகவிளக்கி, சுசுதுக்கவர்ஜிதமான ஜீவனை வைவேத்தியமாகச் சமர்ப்பிக்கவும்.

(54) சத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களாகிற மூன்றையும், தாம்பூலமாகவும், பிராணனை மஸ்காரமாகவும், இந்தப்

பிரகாரமாகப் பரமேஸ்வரனுக்கு அந்தரங்கத்திரவியங்களாலே அந்தரங்கத்தில் பரமாத்மஸ்வரூபனை ஜீவீனப் பக்தியோ டேஸமர்ப்பித்துப் பூஜிக்கவேணுமென்று குருமூர்த்தியானவர் அந்தரங்கபூஜாவிதானம் உபதேசித்தார்.

(55) இந்தப்பிரகாரம் அந்தரங்கத் திரவியங்களாலே பூஜிக்கிறமுறைமை யெப்படிக்கொத்ததென்றால், சமஸ்தபா பங்களையும்போக்கிச் சர்வதுக்கங்களையும் நீக்கி, சிவபக்தியை விருத்தியடையப்பண்ணி மனதைப்பலித்திரம் பண்ணுகிறசா கையால், சர்வைஸ்வர்யங்களைக் கொடுக்கிறதாகவும், யோகத் தையும் ஞானத்தையும், பிரகாசிப்பிக்கிறதாகவும் இருக்கிற இத்த அத்தக்கரணபூஜையைப் பண்ணச்சொல்லித் தீவிரபக்தி யையுடைய சிவ்யனுக்குக் குருமூர்த்தியானவர் அனுக்கிரஹம் பண்ணுகிறார்.

(56) பின்னும் இராஜோபசாரங்களால் தன் அந்தரங் கத்தில் பரமாத்மஸ்வரூபகனை பரமசிவத்தைச் சாவதான மாக விருத்தி கொண்டு மானசீகமாய்ப் பூஜித்துவரவேண்டி யது.

இவ்விதமாய் அந்தரங்கபூஜாவிதானமாகிற முதலாவது படலம் சம்பூர்ணம்.

முதலாவது படலம்,

முற்றிற்று,

ஸ்ரீ பரபரம்ஹணே நம:.

ஸ்ரீ குரு ரஹஸ்யோபதேச

புருஷார்த்தஞானசிந்தாமணிநூல்.

—+❦+—

உ-வது சதுரங்க விதாநப்படலம்.

அவதாரிகை:

ஸ்ரீ குருமூர்த்தியானவர் சிஷ்யனுக்கு அந்தரங்க
பூஜாவிதாநத்தைப் பூர்த்திசெய்து மேலும்
உபதேசிக்கத்தொடங்கினார்.

(1) பரிசுத்தமுடைய சிஷ்யனே? இந்தச்சிவபூஜாவிதான
மானது பூர்வத்தில் பெரியோர்களால் வேறொருமார்க்கமாக
நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விதிக்கிரமம் கோசரமாகச் சொல்லப்
படும். அதையும் உனக்கு இப்போது சொல்லுகிறோம் கேள்.

(2) யோகத்தினாலே ஞாநமுண்டாம். ஞாநத்தினாலே
யோகமுண்டாம். இவ்விரண்டையும் சாதிக்கிறதற்குச் சரீரம்
வேண்டு மாகையினாலே, இப்பூமியில் பெரியோர்கள் பூசநாத
சரீரங்களை கற்பாதி முதலியவைகளால் சுத்தித்து இரக்ஷித்துச்
கொள்வார்கள்.

(3) முக்கியமாய்ச் சரீரங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளச் சிலேத்துமத்தை நாசம் பண்ணவேண்டும். பிராணவாயு கும்பகத்தில் ஸ்திரமானால் சிலேத்துமத்தை நாசஞ்செய்யும். அந்த வாயுவைக் கட்டாமல் சிலேத்துமத்தை ஐயிக்கக்கூடாது. வாயுதாரணியினாலே அதை நாசம்பண்ணிச் சரீரத்தை நுழைத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

(4) யோகம் சாதிக்கிற பெயரகன் கிவ்யோகமே சாதித்தல்வேண்டும். அதற்குச் சாதனமானது ஹடயோகமாகையால் ஆரம்பத்தில் ஹடயோகத்தைச் சாதிக்கவேண்டும். அதைச் சொல்லுகின்றோம் சாவதானமாய்க்கேள்.

(5) அந்த ஹடயோகத்துக்கு எட்டு அங்கங்களுண்டு அந்த அஷ்டாங்கமானது, அந்தரங்க சதுரங்கமென்றும், பாலைய சதுரங்கமென்றும் திரண்டுவிதமாக விருங்கும். அப்படிப்பட்ட இயமாத் அஷ்டாங்கங்களினாலே சிவபூஜை பண்ணவேண்டும்.

(6) அதாவது:—இயமநயமாத் குணங்களினாலே ஆத்தம சுத்திபண்ணி, தன் வசமான ககாசனங்களில் ஒரு ஆனந்தத்தில் ஸ்க்ரமாக விருந்துகொண்டு, பிராணாயாமமென்கிற தீர்த்தத்தினாலே திவ்வியலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணவும். இதுதான் பாலையசதுரங்க விதா:மென்று சொல்லப்படும்.

(7) அந்தப் பரமேஸ்வரனுக்கு இந்திரியநிக்ரஹமே சரீரமாகவும், தியானமேபுஷ்பங்களாகவும், இஷ்டமானதாரணியே

தூபமாகவும், சுத்தசமாதியே மஹாநைவேத்தியமாகவும் சமர்ப்பிப்பது; அந்தாங்க சதுரங்கவிதானமென்று சொல்லப்படும்.

(8) இந்த அஷ்டாங்கியோக மார்க்கத்தினுடே சதாநாலமும் அந்தரங்கத்தில் பரமேஸ்வரனைச் செவ்வையாய் பூஜைபண்ணவும். பரமேயோபசாரர்களுக்கெவ்வாண்டா, அவையனைத்தையும் அந்தரங்காபசாரமாகப்பண்ணுவரவேண்டியது.

(9) இந்தப் பிரகாரமாகவே அந்தரங்கத்தில் அஷ்டாங்கியாகமார்க்கத்திலே அபிஷேகமான பரமேஸ்வரனை எவ்வென்றவன் பூஜிக்கிறானோ, அவனைச் சதாசைவனும், அவனை வித்வானும், அவன் மீயாதீஸ்வரர்களில் உத்தமனும், அவனை ஞானசிரேஷ்டனுமாவான். அவனைப் பரமஞ்ஞான பிரபணமும், அவனைப் பரமஸத்தனும்.

(10) இதில் அயமம் பத்தாவிதங்களாக முனிஸ்வர்களாலே சொல்லப்படுகிறது. அது எப்படி யென்றால், மிதமான ஆகாரமும், நித்திரையும் யோகத்தக்குத் தகுந்த ஆஸனமும், தாரணையை நிறுத்துகிற கிராமமும், ஜீலகாருண்ணியமும், பொய் சொல்லாமலிருப்பதும், சீவிரபுத்தியோ டிருப்பதும், சந்தேக மில்லாமல்நிச்சயத்தை யடைந்திருப்பதும், மௌனத்தையம் மனோலயத்தையு மடைந்திருப்பதும் ஆகிய இப்பத்தம் இயமமென்று சொல்லப்படும்.

(11) நியமயாவது சர்வதா சந்தோஷமாயிருப்பதும், சம்பூர்ண பாவினயம், தபோ நிலமையும், விரதாதினும், சிவபூ

ஜெசெய்வதும், ஜபம்பண்ணுகிறதும், சமாதிசெய்வதும், யோகசாஸ்திரங்களைக் கவனிப்பதும், ஸத்பாத்திரங்களில் தானம் பண்ணுவதும் குருசேவையும் ஆகிய இப்பத்தும் நியமமென்று சொல்லப்படும்.

(12) இந்தப்பிரகாரம் இயமம் பத்து, நியமம்பத்து, ஆச இருபது இலக்ஷணங்களினாலே ஸ்திரமான புத்தியோடே கூடினவனுய்க்கொண்டு ஆத்துமசுத்தி பண்ணவேண்டும்.

(13) ஆஸனங்களானவையனைகமுள் அவைகளில் சில வற்றைச்சொல்லுகிறோம். 1. வீராசனம். 2. ஸ்வஸ்திகாசனம். 3. சித்தாஸனம். 4. மதாந்தரசித்தாசனம். 5. பத்மாசனம். 6. மதாந்தரபத்மாசனம். 7. முக்தபத்மாசனம். 8. பந்தபத்மாசனம். 9. கூர்மாசனம். 10. உத்தானகூர்மாசனம். 11. பத்ராசனம். 12. பூதாசனம். 13. குக்குடாசனம். 14. கோமுகாசனம். 15. தனுராசனம். 16. மயூராசனம். 17. கருடாசனம். 18. சிம்மாசனம். 19. கபேலாசனம். 20. திட்டியாசனம். 21. பச்சிமதாணுவாசனம். 22. போகாசனம். 23. பூர்வதாணுவாசனம். 24. அற்பகாசனம். 25. காமதஹஞ்சன முதலியனவாம்.

(14) இந்த ஆஸனங்களில் சிரேஷ்டமானதைச் சொல்லுகிறேன்கேள். இவற்றில் கிரகஸ்தாளுக்குப் பத்மாசனமே சிரேஷ்டமாம். மற்றவர்களுக்குச் சித்தாசனமே சிரேஷ்டமாம். கிரஹஸ்தாள் யோகிகள் முதலெல்லாருக்கும் ஸுகாசனமே

சிரேஷ்டம். இந்தப்படி மூன்று விதங்களாகச் சொல்லப்பட்டு
கின்றன.

(15) பிரசித்தமான ஆஸனங்களின்னு மனேகமுண்டு.
அவைகளில் தனக்கு இஷ்டமான ஆசனங்களிலிருந்து, ஏகா
ந்த ஸ்தலத்தை யாஸ்ரயிக்கவேணும்.

(16) ஏகாந்த ஸ்தானத்திலே மனோகரமான ஒரு மடத்
தை கற்பிக்கவேண்டும். அந்தமடமானது எப்படியிருக்கவேண்
டியதென்றால்: ஒரு இடத்திலும் வெளியில்லாமல் வாசல்கூட்டு
அதற்குச் சுற்றுப்பிராகாரமு மிருக்கவெளியில் கூடமும் தாழ்
வாரமும் இருக்கவேண்டியதுடன் மஹா பரிசுத்தமாசவு மிருக்
கவேண்டும்.

(17) பின்னும் அந்தமடத்திலே மஹா நல்ல வாசனைக
ளுள்ள புஷ்பங்களாலே பத்தல்போட்டு மஹா மிருதுவான
மெத்தையுமிட்டி விஷம் மான ஆஸனத்தோடேகூட இருக்
கவேண்டும்.

(18) மேலும் அதில் சாம்பராணி தூபவாசனையோடு
பசுவின் கோமயத்தால் மெழுகியு மிருப்பதோடு, உலர்ந்தசமி
த்துவகையும், நல்ல கந்தமூலாதிகளும், விபூதி ருத்திராக்ஷ
மும், தர்ப்பமும் கிருஷ்ணசன்னமும், சுத்தானன்ம தீர்த்தமும்,
மூலிகைத்திரவியங்களுமுதலாகிய வஸ்துகள் சம்பூர்ணமாயும்
மனோஹரமாயுஞ் சேமித்திருக்கவேண்டும்.

(19) இப்படிக்கொத்தவிடத்தில் ஸதாசாலமு மிருந்து கொண்டு நியமமான மனதுடன் கூடித் தன்விருதயத்திலிருக்கிற பரமாத்மம் ஸ்வரூபமாகிய சதாசிவமூர்த்தியைச் சாவதானமாய்ப் பூஜிச்சேவேண்டும்.

(20) அதுதான் பூஜாவிதானமான சென்னவென்றால், சொல்லுகின்றன கேள்? ஆதலால் தேவலகும்பகத்திலே வாயுவை நிரோதம்பண்ணி, பிராணாயாமமென்கிற தீர்த்தச்சுன்னலே சிற்பகாசனை சதாசிவமூர்த்தியை நீ அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

(21) பிராணாயாமமாவது, பிராக்கிருதமென்றும், வைக்கிருதமென்றும், இரண்டுவிதமாகவிருக்கும். இவற்றைத்தவிர அடங்கிநிற்பது, தேவலகும்பக பிராணாயாமமென்று சொல்லப்படும். அதுவே மகா உத்தமமானது.

(22) பிராக்கிருதமென்பது - பிராணவாயுவானது தன்னிச்சையின்படியே போக்குவரத்தாசச் சகல ஜனங்களுக்கும் நடந்துவருகிறதைத்தான் பிராக்கிருதமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(23) வைக்கிருதமாவது - சாஸ்திர மார்க்கத்தினாலும் ஆசார்யர்களுடைய அதுக்கிரம விதிக்கிரமத்தாலேயும் உள்ளும்புறம்பும் வியாபசமாகப் பிரவேசித்துவருகிற பிராணவாயுவை, இரேசக பூரககும்பகங்களாகிற கிரமமறிந்துவாயுவை நிறுத்திக்கொள்வதென்று சொல்லப்படும். இவ்விருவிதமும் எந்த மஹாத்மாக்களுக்குக் கண்ணமாத்திரத்தில் சித்தியா

மேர அதுவும் கேவலமும்பக பிராணயாமமென்று சொல்லப் படுவ தெதென்றால், நினைத்தமாத்கூரத்திலே பிராணவாயு மனதோடே கூடிப் போக்குவரத்திலல்லாமல் ஆடந்தி நிிற்குந் தென்று அறிந்துகொள்வது

(24) முன்சொல்லிய பிராக்கிருதப் அஜபாரூபமான மந்திரபாகமென்று சொல்லப்படும். வைக்கிருதமென்பது, பிரபத்தினத்திலுலே வாயுவை நுழைத்தி வழக்கஞ்செய்வதனா லாகியது இலயபாகமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது.

(25) கேவலரூபகமென்பது, பிராணவாயு மனதோ டேகூட்டி ஸ்திரமாய் நிற்கும்பாது ஹடயோசமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(26) இவை அதிக்கிரமித்தால், அமனஸ்கமாகிய இரா ஜயோசமென்று சொல்லப்படும்.

(27) பிராணவாயு ஜபாரூபமாய்த் தன்னிச்சையில் தியானபீடத்திற்குக் கொண்டுவருவது மந்திரயோக அஜபா யோகமாகும், பிராணவாயு மாதத்தில் லீனமானது இலயயோ கமாகும்; மனதும் வாயுவும் ஏகராய் ஸ்திரமானது ஹடயோக மாகும். நூரிகரணமும் மெனனிலையில் விருத்திகளில்லாமல் பிந்து மாதாந்தமத்தியில் பிராணயாமமிஞ்சி யிலயஸ்தானம டைத்திருப்பதும் இராஜயோகமாகும்.

(28) பிராணயாம விதானத்தினுலே இந்த நான்குவித யோகங்களாலும் சமஸ்த ன்மைகளும் சித்திக்கும். ஆகை

யால் அப்பியாச குரஞ்ஞான கீழும் பிராணாயாமத்தை அனுஷ்டித்துவரவேண்டியது.

(20) அதில் அஜபாருபமாவது-பிந்துடன்கூடின சிகா தாந்தமான பீஜாக்ஷரத்தோடு உஸ்வாஸரூபமாய் வெளியில் புறப்படும். பிறகு பிந்தோடுகூடி வகாராந்தமான பீஜாக்ஷரம் நிஸ்வாஸரூபமாய் உள்ளே பிரவேசிக்கும்.

(30) பிராண வாயுவானது சகலமானபெயர்களுக்கும் இத்தப்படியே போக்குவாத்தாசவிருக்கும். இப்படிக்கொத்த பிராணஸ்வரூபமான அஜபாகாயத்திரி மத்திரத்தை சர்வஜீவன்களும் தனக்குத்தானே, தன்னையுமறியாமலே, சதாகாலமும் ஜபித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள்.

(31) எவனொருவன் அருண்ணையகாலத்தில் குரு உபதேசக்கிரமம்போல இந்த அஜபாகாயத்திரி மத்திரத்தைப்பிரதிதினமும் தப்பாமல் அஹ்ஹாராத்ரம் இருபத்திரேறாயிரத்தறுதூறு சங்கையாக ஜெபம் பண்ணினால் அஜபா மத்திர பலத்தை யடைவான்.

(32) அந்த அஜபா மத்திரத்தைச் செபிக்கச் சங்குநம்பம்செய்து அனுஷ்டித்துவந்தவர்கள் சகலபாபங்களிலு நின்று விடுபட்டுச் சீக்கிரமாகச் சிவயோகசித்தியையடைவார். இதற்கெவ்வளவும் சம்சயமே யில்லை.

(33) இந்த மஹாமந்திரத்தை யருண்ணைய காலத்தில் நியமமாக விருந்துகொண்டு, இந்த விதிப்பிரமாணமாக, சங்

சுற்றிச் செய்து, உஸ்வாச ந்ஸ்வாசரூபமான ஸ்வாசம், இரு பத்திஸ்ராயிரத் தறுநூறும், மூலாதாரமுதல்சஹஸ்திரதள கமஸபரியத்தமான, சப்தமண்டல தேவதைகளாகிய, கணே சன்முதல் பிரம், விஷ்ணு, உருத்திர, மஹேஸ்வர, சதாசிவ சற்குரு இத்த ஏழுதேவர்கட்கும் முறையே 600, 6000, 6000, 6000, 1000, 1000, 1000 மும் அவரவர்களுக்குச் சொன்ன சங்கைப்பிரகாரம் செப சமர்ப்பணம் பண்ணி, அஜபரமந்திரத்தை மனோதிருஷ்டியால் பார்த்து வர வர, அத்த மந்திர பீஜாக்ஷரங்க ளிரண்டும் திரிவேணி சங்கமத் தில் லீனமாணல், பிரம்மரூபமான பிரணவாதம் பிரகாசக் கும்.

(34) இடதுபுறமான நாகிகாரந்திரத்தின்வழியாய்வரும் ஸ்வாசமானது இடக்கலை சந்திரன் யமுனாதிவென்றும், தக்ஷ ணகதியான வலது நாகிகா ரந்திரத்தின்வழியாய் வரும் சுவா ஸம் பிங்கலை, சூரியன் சுங்காதிவென்றும், நாகிகாரந்திரங்கள் மத்திமைசதியாய்வரும் சுவாசமானது சுஷுமாராடி அக் கினிகதிவென்றும் சுரஸ்வதி டிவென்றும் சொல்லப்படும். இத்த மூன்றுகதிகளும் கூடினஸ்தலம் எதுவோ அத்தஸ்தலத் திற்குப்பெயர், திரிவேணிசங்கமமென்றும், ஜெமஸ்திரிகூட மென்றும் சொல்லப்படும்.

(35) அப்படிக்கொத்த ஸ்தலமானது எதுவென்றால்- சுரனரந்திரங்களிரண்டும் நேத்திர ரந்திரங்களிரண்டும் நாகி

காரத்திரங்களிரண்டும் எந்த இடத்தில் சங்கமமாகக் கூடியிருக்கிறதோ அந்த இடத்திற்குப்பெயர் - சதுஷ்பீடமென்றும் ஸிருங்காடகமென்றும் சொல்லப்படும்.

(36) ஆகையினால் அக்குலஸ்தானத்திற்குத் திரிகூடமென்றும் திரிவேணிசங்கமமென்றும் சதுஷ்பீடமென்றும் ஸிருங்காடகமென்றும் நான்கு நாமங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(37) உஸ்வாச நிஸ்வாசரூபமான பிராணவாயுவை, மனதோடேகூட்டித் திரிகூடத்தில் சேரச்செய்து அதன்மேல் திரிகோணவேணியாகிற சுஷுப்தம் நாமம் மார்க்கத்தில் பிரவேசிச்சுப்பண்ணவேண்டும்.

(38) அப்படிக்கொத்த பிராணவாயுவானது தான் ஜீவன். அது வெளியே உடக்கிறகதியை நிறுத்தினால் ஊர்த்துவசுக்ஷ்மசக்தி நிபோதனமாம், அந்தவாயுவைப் பிரத்தியக்ஷமாய்த் திருப்பிக்கீழேநடப்பித்தால் மத்தியசக்தி பிரபோதனமாம். அந்தவாயுவைப் பின்னையும் கீழேநடப்பித்தால் அபானத்தில்முட்டி மூலசக்தியாகுஞ்சனமாம்.

(39) இந்தப்பிரகாரம் ஊர்த்துவசக்தி, மத்தியசக்தி, அதோமுகசக்தி இம்மூன்றையும் கிரமமாக, நிபோதனமும், பிரபோதனமும், ஆகுஞ்சனமும் பண்ணினால் யோகீஸ்வரன் பரமகதியை அடைவான்.

(40) ஆசையினாலே மஹாவாச்சரியகரமான சந்திர, சூரியாக்கினி, மண்டலங்களில் இந்த மூன்று சக்திலக்ஷணங்களைப் பிரணவாதத்தொனியோடே வாயுவைப்படுத்தம் டண்ணிவரவேண்டும்.

(41) வேதங்களும், மும்மூர்த்திகளும், திரிலோகங்களும், திரிகுணங்களும், இவை முதலாகிய சகலமும் பிர்ம்மஸ்வரூபமான பிரணவமந்திரத்திலேயே யடங்கியிருக்கிறதென்பது நிச்சயமாம்.

(42) சகல சித்துபுருஷானுமிப்படிக்கொத்த கேவலகும்பக விதிக்கிரமத்தையறிந்து அனுஷ்டித்துப் பிர்ம்மரூபத்தை அடைகிறார்கள், இதுவே நிச்சயம். இந்தக்கும்பகமானது சகலத்திரங்களிலேயுஞ் சரேஷ்டமுடையதும், மஹா ஆச்சரியகரமாகவு மிருக்கும்.

(43) எவனெருவன் தன்னுடைய தேகத்தில் டக்கிற பிரணவாயுவினுடைய போக்குவரவுகளையும் விவரங்களையுமறிந்து மதற்குத் தக்கனவிதானத்தினாலே ஸ்தம்பனம் டண்ணிவருகிறானே அவனுக்கு வாயுதாரண சித்தியாகும்.

(44) சித்து புருஷானுடைய சமாதியோக சாஸ்திரங்களிலே கேவல கும்பகலக்ஷணம் சொல்லியிருக்கவு மதன் அருமை அதி ரஹஸ்யமாக விருக்கிறபடியால் அவ்வேகிகளாக விருக்கிறபெயர்கள் அறியமாட்டார்கள் ளாகையால், அவர்கள் குருமூலமாகச் சித்திசெய்துகொள்வது புத்தியாகும்.

(45) குருகடாகுத்தினுலே கேவல சூம்பகத்தில் வாயு வை நிர்சப்பண்ணி யப்பியாசித்து வருபவன் யோகசாதனசித் தியெய்தியதனால் முக்திக்குச் காரணபத்தங்களால் வரும் சர்வவிக்கினஞ்சீளையும் போக்கடிப்பவனாகும்.

(46) கேவல சூம்பகத்தினுலே பிராணவாய்வு விவ்ணு பதத்தில் நிர்சப்தமாய் நிறைதேயானால் அப்போது ஜீவபர மாத்துமாவுக்குள் ஐக்கியமுண்டாம்.

(47) சார்தமாசாமல்நின்றதே தத்துவமென்றும் அந்தர் வசனமென்றும், பாம்பதமென்றும் சொல்லப்படும். அதுவே பூதேந்திரியாத்மகமாகப் பிரகிருதிக்குஞ் சகலதத்துவங்களுக் கும் இலயஸ்தானமென் றறியவேண்டியது.

(48) பந்தனங்களானவை—மூலபந்தனம், ஒட்டியான பந்தனம், ஜாலார்தர பந்தனமென மூன்றாகும், அப்பந்தனத் திரயங்களை யப்பியாசம் செய்துவந்த யோகிஸ்வரனுக்கு ஊர் த்துவகதியாயொழும்பும் வாய்வு சுத்தாகாசத்தில் நின்ற லதனாலே, பஞ்சபூசங்களும் சர்வேந்திரியங்களும் தன்கருவிகளும் மனம், புத்தி சித்தம் அஹங்கார மிவைமுதலான ஸமஸ்த மும் லீனமாகும். அப்போதுதான் எல்லாவித சௌக்கியமும் வருமென்றுசொல்லப்படும்.

(49) பந்தனத்திரயங்களில் மூலபந்தனமாவது— வாயு வை நிரோதனஞ் செய்யுஞ்சமயத்தில், அபானனென்கிற சூரியகலையைப், பிராணனென்கிற சந்திரனுடனே சேர்த்து ஊர்

த்துவம் பண்ணினால் சமஸ்தயோசு சித்திகளையும் அடையச் செய்வதுதான் மூலபந்தனமாம்.

(50) ஒட்டியானபந்தனமாவது — நாபியின்சீழ் அபானவாயுவையும் நாபிக்குமேல் பிராணவாயுவையும் நிறுத்தி அறிவின்பலத்தால் பந்தனம் பண்ணுகிறதாதான் ஒட்டியானபந்தனமாம். இதுசகல ரோகங்களையும் ஜனனமரண துக்கங்களையும் போக்குவிக்குமாகையால் உத்தமமான பந்தனமென்று சொல்லப்படும்.

(51) ஜாலாந்தர பந்தனமாவது கழுத்தை வளைத்துக்கொண்டு ஹிருதயத்தில் முட்டிப்பலமாய்ச்சேர்க்கிறதாதான் ஜாலாந்தரபந்தன மென்று சொல்லப்படும். அது நாதத்திலிருக்கிற அமிருதத்தை யிறங்கச்செய்யும்.

(52) இப்படிக்கொத்த பந்தனங்கள் மூன்றையும் அப்பியாகித்துவர, ஊர்த்துவ மத்திமங்களாலேயும், அபானவாயுவினுடைய ஆகுஞ்சனத்தினாலேயும், நாகிகாரந்திரத்தினாலேயும் சகலவாயுக்களும் உள்ளே பிரவேசிக்குமதனால், அதிசிக்கிறதில் கேவலகும்பகமானது சித்தியாகும்.

(53) சர்வகாலமும் எவனொருவனுக்குக் கேவலகும்பக மப்பியாசமாகிச் சித்தியாகுமோ அவன் மஹாபிரசித்தனான யோகீஸ்வரனென்று சொல்லப்படுவான்.

(54) இத்தப்பிரகாரமாகப் பிராணாயாம சாதனத்தை மூன்று மாசம் நிபமம் தவராமல் செய்துவந்த யோகீஸ்வரனுக்குச், சரீரத்திலுள்ள ரோகங்கள் அறும், அகக்னிதீபனமும் உண்டாகி சமஸ்தநாடிசுத்தியும் நாதஸ்ரவணமு முண்டாகும்.

(55) ஆகாசத்திலே பிராணவாய்வு லயமாய் அந்தக்ஷணம் உன்மனிபதத்தை யடைகிறவரைக்கும் பிரமஞானியானவன் இந்தகேவல கும்பகாப்பியாசத்தை விடாமல் அப்பியாசித்து வரவேண்டும்.

(56) அனுஷ்டானமாவது — முதலாவது பிரமஞானகுருவையுமஸ்கரித்து அந்தரங்கத்திலிருக்கிற சாமக்குறோதிகளாகிற சத்துருக்கள் ஆறுபெயர்களுடும் ஐயித்து, ஏகார்தமாயுள்ள சுத்தஸ்தலத்திலிருந்துக் கொண்டிருவ மத்தியத்தில் பரமசிவனைத் தியானம் பண்ணிவரவேண்டும்.

(57) இத்தப்படிக்குச் சர்வகாலமும் ஆக்கினையாகா சத்தில் தியானித்து ஆனந்தத்தை யடையவேண்டும். அப்போது சந்திர மண்டலத்திலிருந்து வருகிற அமிருதத்தை பாணம்பண்ணிசங்கல்ப விகல்பங்களுடைய கூட்டத்தைச் சாதிக்கவும்.

(58) திரிகூடஸ்தலத்திலே பிராணவாயுவைத் திடமாக நிறுத்தி வாய்வும் மனசும் ஒன்றுபடுத்தி திரிகோண ரூபமான ஸுஷுமாரா நாடிமார்க்கத்திலே பிரவேசிக்கப்பண்ணவும் அதினால் ஊர்த்துவ சூக்ஷ்மகுண்டலிபைப் பேதித்து விஷ்ணுபதத்தை யடையப்பண்ணிச் சுகத்தை யனுபவிக்கவும்.

(59) இப்படிக்கொத்த விஷ்ணுபதமானது ஆகாசரூபமும் சர்வ வியாபகமுமாயிருக்கும். சதாகாலமும் பாவிக்கப்பட்ட இவ்விஷ்ணுரூபமான சிவகேவல கம்பகநீதை யப்பியாசித்து வருவதினாலே சித்தசுத்தியான பிராணாயாமமென்கிற தீர்த்தத்தைக்கொண்டு சித்தலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் பண்ணிவைத்து பூஜிக்கவேண்டும்.

(60) இத்தப்படி பாஷ்ய சதுரங்க விதானமாகிற சிவ பூஜையிரண்டாம் படலம் சம்பூரணம்.

இரண்டாவது படலம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பரப்பிரம்மணே நம:

ஸ்ரீகுருஹஸ்யோபதேசமெனும்

புருஷார்த்தஞானசிந்தாமணிநூல்.

நவது அஷ்டாங்க அந்தரங்க விதாநப்படலம்.

அவதாரிகை :

ஸ்ரீ குருமூர்த்தியானவர் சிஷ்யனுக்குச் சதூரங்க

விதானத்தை உத்தமமான வாக்கியங்களி

னாலே பூர்த்திசெய்து மேலும் அஷ்

டாங்க அந்தரங்கவிதானத்தை

உபதேசிக்கத்தொடங்கினார்.

(1) குருவாக்யம் கடவாத அன்புள்ள மாணக்கர் :
குனி அஷ்டாங்க அந்தரங்கவிதானத்தைச் சொல்லுகிறோம்,
சிவார்ப்பிதமான மனசோடேகூடினவனாய்க்கேள்.

(2) அந்தரங்கவிதானமென்பது :—சுத்தமான சாங்கிர
விசாரணையில் சுரோத்திராதி யிந்திரியங்களினாலே பிறந்த
விஷயங்களாகிற நிர்மலகந்தத்தைச் சிவலிங்கத்துக்குச் சமர்ப்
பிப்பது அந்தரங்க விதானமெனப்படும்.

(3) யோகீஸ்வரனான ஒருவன், கூர்மமானது தன்னுடைய அங்கங்களைத் தன்தேகத்தில் அடக்கிக்கொள்ளுகிறவிதமாகச் சகலவித்திரியங்களையும் தனக்குள்ளே யடக்கிக்கொண்டுநியமம் தப்பாமல் சிவத்தியானத்தைப் பண்ணிவருவான்.

(4) அவன் பலவிதவர்ணங்களான ஆதார கமலங்களினாலே, பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற நர்மலபுஷ்பங்களாலேயும் மலாவிதங்களான ஈகுணநிற்குணமாகிற பாவரூபுஷ்பங்களினாலேயும் சிவலிங்கமூர்த்தியை அலோராரத்திரியம் பூஜை பண்ணவேண்டும்.

(5) ஆதாராதி கமலங்களாவன: - ஆதாரம் - மூலமென்றும், இலிங்கஸ்தானம் - சுவாதிஷ்டானமென்றும், மணிபூரகம் - ராபிஸ்தானமென்றும், அனாகதம் - ஹிருதயஸ்தானமென்றும், விசுத்தி - கண்டஸ்தானமென்றும், ஆஞ்ஞை - புருவமத்தியஸ்தானமென்றும், ஸகஸ்த்ரகமலம் - ரபோபிஸ்தானமென்ற உன்னதமென்றும், இவ்வேழுஸ்தானத்தை போகீஸ்வராளுக்குச் சுகப்பிரதானமாயும் மஹாவிசித்திரமான ஸ்தலங்களென்றும் அறியவேண்டியது.

(6) மனதை அந்தர்முகம்பண்ணி - திருஷ்டிபாஷ்யத்தில் சிதராமல் நிறுத்தி தனக்குச் சமத்வமாக விருந்துகொண்டு ஹிருதயத்திலே பிரியமாயும் சுத்தமாயும் சுத்தமாயானந்த ரூபமாயும் சுகளமாயும் ஆத்மஸ்வரூபமாயும் இருக்கப்பட்டு சிவஸ்வரூபத்தைச் சதாகாலமும் தியானம்பண்ணிவருவான்.

தால், அப்போது தானென்கிற அறிவானது நத்தியவஸ்துவில் கலந்து தன்மயமாகிவிடும்.

(7) இப்படி தன்மயமாக்குந் சகல திபானைச்சுரங்க ளில், முக்கியமான நவசுக்கிரங்களை இப்போது துடைத்துத் தெரியச் சொல்லுகிறேன் சேன்.

(8) மூலாதாரத்தில் ான்கு இச்சுருண்டைய சமலம் போல பிரதானசுக்கிரமுண்டு, அதனைத்தத்திலே அக்கினிப்பிரகாசமாகச் சர்வாபீஷ்ட்டங்களையும் கொடுப்பதாகிய ஆதிசக்தியைத் தியானம்பண்ணவேண்டும்.

(9) அதற்குமேல் சுவாதிஷ்டானத்தில், ஆறுஇச்சுருண்டனே கூடின கமலமானது ஒட்டியானஸ்தானம் என்பதனால் அதில் மேற்குமுசமாகவிருக்கிற சுவனைத் தியானம்பண்ணவேண்டும்.

(10) அதற்குமேல் ஶாயஸ்தானத்திலே பத்துஇச்சுருண்டனேகூடின கமலம் மணிபூரகசுக்கிரமாகும். அதன்மத்தியத்தில் மின்னல்கொடிபோல சர்வாசாரமாக முக்திப்பிரதமுள்ள மத்தியகுண்டலிநிசக்தியைத் தியானம் செய்யவேண்டும்.

(11) அதன்பேல் ஹ்ருதயஸ்தானத்தில், ஆனந்த சக்திரமுண்டு. அது பன்னிரண்டு இச்சுருண்டனே கூடின கமலமாகும். அதிலே கன்னிகா ஜோதிலிங்காகாரமாய் இஷ்டகாமயசக்தியைத் தியானம் பண்ணவேண்டும்.

(12) அதற்குமேல் சுண்டஸ்தானத்திலேஇடையின்சுலைகளினுடைய மத்தியத்தில் சுழிமுனையின் அந்தரசதியான சக்தியை நமஸ்கரித்து தியானம் செய்யவேண்டும்.

(13) அதற்குமேல் குண்டலிகம் மூல சக்கிர முண்டு இராஜகந்தமென்றும், துவாதசஸமத்தாரமென்றும் சூன்யத்தத் துவமென்றும் சொல்லப்படும். அதிலே சித்தியின் பொருட்டுத் தியானம் செய்யவேண்டும்.

(14) அதற்குமேல் பூமி சக்கிரமுண்டு, அது சொந்தமென்றும் கந்தமென்றும், வாக்குக்குச் சித்திகாரமென்றும் சொல்லப்படும். அதற்கு 7 டுவில் ஞானவாஞ்சனமான தீப சிகாரத்தைத் தியானம்பண்ணவும்.

(15) அதற்குமேல் பீர்ம்மரந்திரத்திலே நிர்வாண ஞானமாய், சூக்ஷ்மமான அஷ்ட-சக்கிரமுண்டு. அதிலேஜாலாந்திரமானதுடன் மோக்ஷப்பிரதானமான தூபசிசாநிபமாக தியானம் செய்யவேண்டும்.

(16) அதற்குமேல் ஆகாசசக்கிரம் பிரகாசமாகும். அது திரிகூடமென்றும், பூரணசந்திரபீடமென்றும் சொல்லப்படும் பதினாறு இசுழ்களுடைய கமலத்தில் சுப்பிரமான சூன்னிய ஊர்த்துவ சக்தியைத் தியானம்டண்ணவேண்டும். இந்தப்படி 7 வசக்கிரங்கள் சொல்லப்பட்டது.

(17) மோக்ஷார்த்தத்தை யடையவேண்டிய யோகீஸ்வர ஞானவன் மேற்சொன்ன, நவசக்கிரங்களை யறிந்து தியானம் செய்வதோடு இவைத்தவிர பதினாறு ஆதாரங்களுண்டு அவைகளையும் அவசியம் சாதனைக்குக் கொண்டுவரவேண்டியது.

(18) அவற்றுள்—மூலாதாரமாவது பாதாங்குஷ்டஸ்தானத்தில் பிரகாசத்தைத் தியானம் பண்ணினால் பார்வை திரப்படும்.

(19) பாத மூலஸ்தானம்—பின் குதிக்கால்களைக் கையினால் பிடித்து ஸ்திரப்படுத்தினால் அந்தக்ஷணமே அக்கினி தீபமுண்டாகும்.

(20) அதற்குமேல் குதஸ்தானம்:—சர்வகாலமும் சங்கோஷத்தினாலே ஆகுஞ்சனம் பண்ணினால் அபானவாய்வு ஸ்திரப்படும்.

(21) இலிங்கஸ்தானம்—அதில் தண்டைச்சகோஷணம் பண்ணினால் மனோவாய்வு மூன்று முடிச்சுகளைப் பேதித்து அப்பால் வஜ்ர நாடியான சுழிமுனையில் பிரவேசிக்கும், பிந்து ஸ்தம்பனமாம்,

(22) ஐந்தாவது ஆதாரம் ஒட்டியானஸ்தானம், அடிக்கடி முத்திரையிலே நிறுத்தினால், மல மூத்திரக்கிருமிகள் நாசமாகும்.

(23) ஆறாவது நாபிஸ்தானம்—அதில் எவனெருவன் புத்திமானோ யேகாக்கிர சித்தத்தோடே... கூடின சமாதியிலே பிரணவத்தைச் சபித்தானால் அவனுக்கு பாதப் பிரணவத் தொனி கேட்கும்.

(24) ஏழாவது ஹிருதயஸ்தானம்— அதிலே பிரணவாய்வு நாலுடனே மததியகமலம் விகசிக்கும்.

(25) எட்டாவது கண்டஸ்தானம்:— அதில் காண்ட மூல தத்த நாடியிலே யமுக்கினால், இடைபின்கலைகளிலேசஞ் சரிக்கிற வாய்வு ஸ்திரப்படும்.

(26) ஒன்பதாவது வெண்டிகாரஸ்தானம்— அதில் பாக்குநுணியை நிறுத்தினால் காரணியான அமிர்தம் இதற்கும்.

(27) பத்தாவது மூலஸ்தானம் -- கர்ப்பகோணத்தினு லே நீண்டபாக்கு நுணியை விபரீதமாய் பிறவேசிக்கப் பண்ணினவன் உன்மனப்பாவத்தை யடைவான்.

(28) 11-வதுஇரசானஸ்தானம் -- அதில் பாக்குநுணியை யுறையப்பண்ணினால் அவனுக்கு அமிர்தபானமும், மகத்வ மும்உண்டாகும்.

(29) 12-வது கந்தஸ்தானம்— அதின் மேல் பாக்குநு ணியை யுறையப்பண்ணினால் 6-மாசத்தில் அந்தர் ஜோதியை க்காணுவான்.

(30) 13-வது ஆக்கிராண மூலஸ்தானம்:— அதில் எவனொருவன் நித்தியமும் மனசோடேகூடிய திருஷ்டியை ஸ்திரப்படுத்தினால் அவனுக்கு வாய்வு ஸ்திரமாம்.

(31) 14 - வது. லலாடஸ்தானம்—அதிலே யோகீஸ் வரஞானவன் மனசோடேகூடி வாயுவைநிறுத்தினால் சர்வசித் தியையும் அடைவான்.

(32) 15 - வது. புருவஸ்தானம்—அதில் நிர்சலதிரு
ஷ்டியால் பார்த்தால் சிக்கிரமாய் ஜோங்காணப்படும்.

(33) 16 - வது. நேத்திரஸ்தானம்— அதில் கடைக்
கண்பார்வை மனோஹரமாய் சதானவத்திருந்தால் மாட்சி ஜோதி
சிக்கிரம் காணப்படும். இவை சோடச ஆசாசமாய்.

(34) யோக அஷ்டாவதானி - பந்தனத்திரயங்கள் மூன்
றும் ஆசனம் ஒன்றும், பந்தனமத்திரம் ஒன்றும், நாதசிரவ
ணம் ஒன்றும், கேவல சூம்பகமொன்றும், தியானமொன்றுமா
ன இவை எட்டுவிதங்களையும் அனுபவித்த யோகிஸ்வரன் அ
ஷ்டாவதானியெனச் சொல்லப்படுவான்.

(35) தியானலக்ஷணம்—தேகமென்கிற பாத்திரத்தில்
விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற தியானமென்கிற அச்சுக்கியிலே
பூதங்களாகிற தசாந்தத்தையும் தூபமாகப்போட்டு மனோதார
ணையினாலே ஆத்தமலிங்கத்தைப் பூஜைபண்ணுவது தியான
லக்ஷணமென்னப்படும்.

(36) தாரணையாவது— முக்கியமான தியானகோசரத்தி
னாலே மனசு திடப்படுவது தாரணையென்று சிவயோகிகள்
சொல்லுவார்கள். அதினுடையக்கிரமம் முன்சொல்லாமல் நுந்
தபடியினாலே அந்த அந்தர்மகாதாரணையிலக்ஷணங்களைத்
தனித்தனியே எடுத்துச் சொல்லுகிறோம்; சாவதானமாய்க்
கேள்.

(37) அந்த தாரணை யைந்தவகைப்படும் அதாவது,
தாரணையென்றும், வாருணியென்றும், ஆஞ்ஞாக்கினியென்றும்,
வைரவியென்றும், உமோன்மையென்றும் சொல்லப்படும்.

(38) யோகீஸ்வரர்களாலே பிரகிருதி தாரணபஞ்சகமென்று சொல்லப்படுகிற மேற்கண்டதாரணை யைத்தையும் அப்பியாசித்துவருகிறவர்களுக்குச் சர்வசித்திகளுமுண்டாகும்.

(39) பிரதிவுசித்தியாவது --- தாரணியென்கிற தாரணைக்குப் பாதாதிமுதல் முழங்கால்வரையில் பூமிசக்கரஸ்தானமாகும். அதில் மகாராதி பீஜாக்ஷரத்தோடுகூட வாயுவையும் மனசையும் சம்மேளனஞ்செய்து நிறுத்தி பிரமாவினிலக்ஷணத்தைக்கொண்டு தியானித்துவர பிரதிவுசித்தியாகும்.

(40) அப்புசித்தியாவது--வாருண்யென்கிறதாரணைக்கு முழங்கால்முதல் பாதாவரையில் அப்பு சக்கரஸ்தானமாகும் அதில் மகாராதி பீஜாக்ஷரத்தோடுகூட வாயுவையும் மனசையும் சம்மேளனஞ்செய்து நிறுத்தி பீதாம்பரதாரியாயும் பிரசன்னமுகமும் சங்குசக்கிரங்களும் தரித்து ஸ்பதிகவாணமாய் மன்மத பிதுருவான ஸ்ரீமஹாலிங்கனுவை நமஸ்கரித் துத்தாரணை பண்ணினால் அப்புசித்தியாகும் அதனால் சகல ஜயமும் உண்டாகும்.

(41) அக்கினி சித்தியாவது--ஆஞ்ஞாக்கினி யென்கிற தாரணைக்கு பாதாதிமுதல் கண்டம் வரையில் அக்கினி சக்கரஸ்தானம். அதில் சிகார பீஜாக்ஷரத்தோடுகூடவாயுவைமனசுடனே நிறுத்தி, திரிதேத்திரங்களும் பிரசன்ன வதனமும், வரதா பயஹஸ்தங்களும் பஸ்மதூளிதமான சரீரமும் சாத்தருபமும் பால ரூபியப் பிரகாசமாகிய உருத்திர மூர்த்தியை நமஸ்கரித்துத்தாரணை பண்ணினால் அக்கினிஜெயமுண்டாகும்.

(42) வாய்வு சித்தி—வைரவி யென்கிற தாரணைக்குக் கண்டமுதல் புருவ மத்திய பரியந்தம், வாயு சக்ரஸ்தானமாம், அதில் வகார பீஜாக்ஷரத்தோடே கூட வாயுவை மனசோடே நிறுத்திப்பிரகாச ரூபமான திவ்வியதேஜஸாகிய மஹேஸ்வரனைத் தியானம் பண்ணினால் வாய்வு தேகத்தையடைந்து வாயுவைப்போல சுஞ்சரிக்கும் சித்தியைப்பெறலாம்.

(43) முக்திசித்தி—நமோன்மை யென்கிற தாரணைக்குப் புருவமத்திய முதற்கொண்டு ஸஹஸ்திர கமலபரியந்தம் ஆகாசச்சக்கிர ஸ்தானமாம். அதில் யகாரத்தோடு ஹ்ரீங்கார பீஜாக்ஷரங்களுடன் வாயுவை மனசுடனே நிறுத்தி ஐந்து முகமும் பத்துகைகளும் மூன்று கண்களும் சத்திரகிரீடமும் சகல ஆயுதங்களும் தரித்துச் சகல தத்துவங்களுக்கும் ஆதிதத்துவமாகிய பிந்துஹகார ரூபமான சதாசிவனை நமஸ்கரித்து தாரணை பண்ணிவரமுத்தி சித்தியாகும்.

(44) காயசித்தியாவது—இவ்விதமாக வைந்து தாரணைகளும், ஒவ்வொன்றுக்கு மைந்து நாழிகை வீதம் நிறுத்திக் கொண்டால் காயசித்தியாகும்.

(45) இந்தப்பூமியில் ஐந்து தாரணையினால் பிராண ரூபமாகிறவாயுவை நிறுத்தி, தியானத்தினாலாகிலும், கர்மத்தினாலாகிலும் சாதனைச்செய்து வருவானாகில் அவன் சம்சாரமாகிற அஞ்ஞான் சமுத்திரத்தை, எளிதாக, ஞானாக்கினியினாலே சாகரநீரைச் சோஷிக்கச்செய்து தாண்டிவான்.

(46) மேலும், சுஞ்ஞானமாகிற தீபத்தை, நிர்மலபுக்தி யென்கிற ஹஸ்தத்தினாலே பிரகாசப்படுத்தி, ஹ்ரிநுதயமாகிற

கிரஹத்திலே அந்தப் பிரகாசத்தைப் பிரவேசிச்சுச் செய்யவேண்டும்.

(47) அப்படிப் பிரவேசித்த ஜோதியானது, அஞ்ஞானமாகிற அந்தகாரத்தைப்போக்கி யவ்விடத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற ஆத்துமலிங்க மூர்த்தியை மனோதிருஷ்டியினாலேபார்த்து ஸ்திரமான சமாதியினாலே சேவித்து, ஜீவாத்மாவைப் பரமாத்மாவாகிய அந்த லிங்கமூர்த்திக்கு நைவேத்தியமாக்கி அப்பிபாசித்து வரவேண்டியது.

(48) சமாதியாவது இலவணமும் ஜலமும் ஏகரூபமாக விரிப்பதுபோல மனசானது ஆத்மாவோடே கூடினான். அதுவே சமாதியென்று யோகிஸ்வரராலே சொல்லப்படும்.

(49) சுத்தசமாதி:— ஜீவாத்மஸ்வரூபமாயும் மாயாசம்பந்தமாயுமிருக்கிற நாம், அந்தமாயை விலக்கி, பரமாத்மாவுக்குள்ளே ஐக்கியப்பட்டால் அப்போது சமஸ்த வஸ்துக்களுக்கு மிஞ்சின சுத்த சமாதியாகும்.

(50) இந்தச் சுத்தசமாதியினாலே, பிரம்த்தில் ஐக்கியமான மனசுடைய யோகிஸ்வரர்களுக்குச், சுரோத்தோந் திரியங்களும்க்ஷபாதிகளும், அஹங்காரமும், மனோநிவிர்த்திகளும், மாஞ் பிமானங்களும் சீதோஷணங்களும், புண்ணிப்பாவங்களும் சங்கற்ப விசுற்பங்களும் கொஞ்சமும் அவர்களுக்கு இல்லை யென்று அறியவேண்டியது, இதுமகா ஆச்சரியமாம்.

(51) சுத்தசமாதியில் கலந்தோர் பெருமை -- சமாதியில் லீனமான மனசையுடைய யோகீஸ்வரர்கள், உத்தமமான ஆகாரம்புசித்தாலும், புசிக்காமல் நிராகரித்தாலும், மிதமான நித்திரை, கொண்டாலு மில்லாமலிருந்தாலும் குகை, வனம், பர்வதம், பூமிமுதலிய எந்த இடங்களிலும் சஞ்சரித்தாலும் சஞ்சரிக்காமல் சமாதிகூடியிருந்தாலும் இருப்பார்கள்; தங்களுக்கோ ரபேக்ஷையில்லாமல் உலகோபகாரமாக சகல கருமக்கிரிகைகளையும் சிரத்தையோடுபண்ணினாலும்பண்ணுவார்கள், செய்யாமல்விட்டாலும் விடுவார்கள் இந்தப்படிநானுவிதமான கொள்கைகளையும் செய்து கொண்டிருந்தும் சமத்வமுள்ள மனசு சலியாமலிருப்பார்கள்.

(52) இப்படிக்கொத்த அஷ்டாங்க யோகத்தோடேகூடின ஹடயோகத்தை யாலசியமில்லாமல் அப்பியாசம்பண்ணின நிஷ்டாபரணை யோகீஸ்வரனுக்குச் சகல சித்திகளு முண்டாகும் அவ் வகைசித்திகளின் விவரத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள் ?

(53) அப்பியாசக் கிரமமாகத் தேர்ந்த யோகிக்கு, முதல் வருஷத்தில் தேகத்திலுள்ள சகலரோகங்களும்போக்கி, சர்வஜனப்பிரியனுக்கி வைக்கும்.

(54) அப்பியாசம் இரண்டாவது வருஷத்தில் -தெய்வ வாக்காகச் சகல வித்தையும் தானேவரும்.

(55) அப்பியாச மூன்றாவது வருஷத்தில்— சர்பாதி விஷங்களால் துன்பமில்லை பயமுமில்லை.

(56) அப்பியாச மாலாவது வருஷத்தில்— பசிதாசுநித் திரை சீதோஷணங்களுந் துன்பஞ்செய்யாது அவைகளால் வருத்தமுமில்லை.

(57) அப்பியாசம் ஐந்தாவது வருஷத்தில்— நீண்ட தூரத்தில் பிரஸ்தாபித்துக் கொள்ளும் வர்த்தமானங்களையும் தங்கள் தங்கள் மனதில் நினைத்த கருத்தையும் அறியக்கூடும் வாக்குச் சுத்தியும் பரசாயப் பிரவேசமுமுண்டாகும்.

(58) அப்பியாசம் ஆறாவது வருஷத்தில்— வஜ்ராயுத முதலிய ஆயுதங்களாலேயும் உபாதிகளில்லை, மிகுந்தவேகமும், தூர தெரிசனமும் உண்டாகும்.

(59) அப்பியாசம் ஏழாவது வருஷத்தில்— பூமி சஞ்சாரமும் தெய்வலோக சஞ்சாரமும் உண்டாகும்.

(60) அப்பியாசம் எட்டாவது வருஷத்தில்— அஷ்டைஸ்வரியங்களுண்டாகும்.

(61) அப்பியாசம் ஒன்பதாவது வருஷத்தில்— தேகம் வச்சிரகாயமாகும் ஆகாசகமனமும் சகல திக்குகளிலேயும் சஞ்சாரமு முண்டாகும்.

(62) அப்பியாசம் பத்தாவது வருஷத்தில்— மனோவேகமாக நினைத்தவிடங்களெல்லாம் அந்தக்ஷணமே போகலாம்.

(63) அப்பியாசம் பதினோராவது வருஷத்தில்— சகலசஸ்வதர்களாலேயும் படைக்கப்பட்ட சராசரங்களெல்லாம் ஆச்

சரிய மடையத்தக்கதாகத் தனவசப்படுத்திச் சகல ஞானத்தது
மும் சகல சித்திகளும் பெறலாம்.

(64) அப்பியாசம் பனிரெண்டாவது வருஷத்தில்—சா
க்ஷாத்காரமாகிய பரமேஸ்வரனுக்குச் சமானமாய்ச் சகல பிர
பஞ்சங்களையு முண்டாக்கி ரக்ஷித்து சம்மரிக்கவும் கூடும்.

(65) இந்தப்பிரகாரம் சற்குருபாதபக்தியினாலே—பனி
ரண்டு வருஷமும் விக்கினங்களில்லாமலே அப்பியாசம் செய்
துவந்த யோகீஸ்வரர்கள் திடவாத்மாவாய்ச் சகலசித்திகளையும
டைந்து ஜீவன் முக்தனாய்த் தனக்குச் சம்மதித்தபடி சஞ்சரித்
துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

(66) ஆகையினாலே மகாவாச்சரியகரமான சிவபூஜாங்க
மாகிய இந்த அஷ்டாங்கயோகத்தை அப்பியாசித்து வருகிற
ஆதரவினாலே நீயும் ஜனன மரணங்களில்லாமல் சரீர மிருக்கு
மட்டும் யோகத்தில் விஷயாதீதனாக விருந்து விதேக முக்தியை
யடைவாய்.

(67) இயமம், நியமம் இவ்விரண் டையும் நீ ஆசரிக்
கிற படியினாலேதான், சிவபக்தனென்று உன்னைச் சொல்லப்
படும்.

(68) சதா சின்மயப்பியாசியானவன் மகேஸ்வரபதத்தை
யடைவான்.

(69) சர்வதா லிங்கஸ்வரூபமான ஆகாசத்தில் பிராண
வாயுவை மனசோடே கேவலகும்பகத்தினாலே வசீகரம் பண்
னினவன், பிராணலிங்கமென்று சொல்லப்படுவான்.

(70) பிரத்திஹாரத்துடனே கூடினவன் பிரஜாபதி யென்று சொல்லப்படுவான்.

(71) தியானதாரணையை யடைந்தபுருஷன் சரணஸ்தலத்தை யடைந்த புத்திமான் என்று சொல்லப்படுவான்.

(72) நிச்சல சமாதியினால் இலிங்கம் ஐக்கியமடைந்த புருஷன் அத்வைத பாவகமான அதித பிரம்மானந்த நிச்சய முண்டானவனாகும். இந்தப்பிரகாரம் அஷ்டாங்கயோச நிஷ்டரான யோகீஸ்வரன் வீரசைவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவான்.

(73) ஆபபடியினாலே தோஷரகிதஞான நீயும் கருமங்களினாலேயாகிலும், ஞானத்தினாலேயாகிலும் சர்வயத்னங்களாலேயாகிலும் இந்த அஷ்டாங்கயோசமார்க்கமாகச் சிவபோகத்தை ஒவ்வொருவரும் அப்பியாசம் பண்ணிவரவேண்டும்.

(74) இந்தப்படி அஷ்டாங்க அந்தரங்க விதா உமன் ழும் படலம் சம்பூரணம்.

மூன்றாவது படலம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பரப்பிரம்மணேநமா:

ஸ்ரீ குருதஹ ஸ்யோபதேசமெனும்,

புருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணி நூல்.

4 - வது அத்வைதப்படலம்.

அவதாரிகை:

ஸ்ரீ குருமூர்த்தியானவர் சிஷ்யனுக்கு அஷ்டாங்க

அந்தரங்க விதாந்ததைப் பூர்த்திசெய்து மேலும்

அத்வைதத்தை உபதேசிக்கத்

தொடங்கினார்.

(1) சிஷ்யகோடிகளில் உத்தமமான மாணக்கா? பயபக்தி விஸ்வாசத்துடன் முழுமனசோடே, நான் சொல்லப்போகிற அத்வைதத்தைக், கேட்பாயாக.

(2) அத்வைதமாவது — இரண்டறகலத்தல் எனப்படும். துவைதம், ஜீவாத்துமா பரமாத்துமா வைபவங்களைக் குறித்து. அத்வைதயோகமாவது மனவாக்கு காயங்களையும் இந்திரியங்களையும் ஒருவழிப்படுத்தி ஒங்கார ரூபமான ஆத்துமாவை தன்னில் கண்டிலையப்படுவதெனப்படும். ஆத்துமாவையும் பரமாத்துமாவையும் பிரித்துப் பேசமுடியா! ஒன்றிலொன்று அட

ங்கிளுலும், ஒன்று மீசுரப்பட்டு வொன்றுள் ஒளித்தாலும், சமத்துவமாய்க் கலந்து ஒன்றேயாளுலும், செய்காரியங்களைப் பிரித்து, பார்த்து நிச்சயிக்கக் கூடாவிட்டாலும் அந்த நிலைக்கு அத்வைத மென்றே முடிந்த பொருளாகச் சொல்லப்படும்.

(3) குருபிரார்த்தனை— மேற்சொன்ன அத்வைதமாகக் காணும் ஒவ்வொரு பதார்த்தத்தினுள்ளும் பொருளு மதன்சத்தியும் கலந்திருப்பதுபோல எந்த வஸ்துவிலும் கலந்திருப்பது குருவும் தெய்வமு மெனசொல்வார் ஸ்லோர். ஏனென்றால் எந்தப் பொருளும் குரு காட்டத்தான் தெரியவரும். அந்தப் பொருளில் பூரணமாயடங்கியிருப்பது சர்வஞ்ஞான சிவமாகும். ஆகையால் அஞ்ஞானத்தை நீக்கிச் சுஞ்ஞானத்தைப் புகட்டி ஒவ்வொன்றிலு மடங்கியிருக்கிற தன்னைத்தானே அறிவிக்குங் குருவே தெய்வங்களிலு முக்கியமென்பதால் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் வழிபடு சற்குருவையே நம்பி இருக்கவேண்டியதுடன் அவரையே சதாதிரிகூடத்தில் பூஜிக்கவேண்டியது.

(4) சர்வ வியாபகமாயும், வேத சிரசிலிருப்பதாயும் அத்வைதமாய்ச் சர்வத்திலும் கலந்து சர்வத்துக்குமாதியாயும், பிராணத்தைதிரணமாகமதித்திருக்குஞானயோகீஸ்வரர்கள் இலக்ஷியத்திலே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற யாதொருவஸ்து வுண்டோ அந்தச் சதாசிவயோகீஸ்வர ரென்கிற ஆஞ்ஞா சக்கரத்தில் வீற்றிருக்கும் இலிங்கஸ்வரூபியானகுரு. பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு, பராபர குருவென்ற நால்வரையும் அந்தக்கரணத்தால் தினமும் பூஜித்து வரவேண்டியது.

(5) சகல யோகங்களிலும் சையோகமே உயர்ந்தது, ஏனென்றால் அச்சையோகம் ஆண்பெண் கூடி ஆனந்திப்பது, ஒவ்வொரு பிராணிகளுக்குந் தெரியும் அது சிற்றின்பமென்று சொல்லப்படும். பேரின்பமாவது சிவயோகமாகும். ஆன்மாவைப் பரமான்மாவினிடத்தில் சதாகலந் திருக்கச்செய்து, அதனால் விளையு மின்பத்தைச் சலிப்பில்லாமல் எப்போது மனுபவித்துக்கொண்டு பூமியிலும சொர்க்கத்திலு மிருப்பதனால் சிவ யோகமாகிய இராஜயோகம் சிரேஷ்டமென்று இருஷிகள் யோகீஸ்வரர்கள் சாதுக்+ளாகியஞானிகள் பக்தகோடிகள் முதலிய பெரியோர்களும் வேதாந்த சாஸ்திர மார்க்கமாகச் சொல்லுகிறதை, இப்போது உனக்கு அந்த இராஜயோக சாதனமான அஷ்டாங்கத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்?

(6) முன்னாலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அஷ்டாங்கக் கிரமங்களில் பயமுண்டு. இப்போதுனக்குச்சொல்லும் இராஜ யோகமார்க்கத்துக்குப் பயமுமில்லை ஆபத்துமில்லை. இயமாதி அஷ்டாங்கங்களைச் சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க்கேள்?

(7) இயமமாவது - ஆகாரம் - நித்திரை - இந்திரியங்கள், சரீரசுக சர்வவியாபாரமும் சீதோஷ்ணங்களையும், மெள்ளமெள்ளத் தள்ளிவிட அப்பியாசம் பண்ணுவதாம்.

(8)• நியமமாவது - குருபக்தி, பரமதத்துவத்தில் அபேகை, சங்கையில்லாமலிருப்பதும், இச்சித்த பதார்த்தத்திலே சிரத்தையும் ஏகாந்த ஸ்தலத்தில் வாசம்பண்ணுதலும் மனோநிவர்த்தியும் வைராக்கியபாவத்தை யடைந்திருப்பதும் நியமமாம்.

(9) ஆசனமாவது - சுகாசனத்திலிருந்துகொண்டு தன் சொருப தியானத்தில் சதாகாலமும் அப்பியாசம்பண்ணுகிறதும், சர்வவஸ்துக்களிலேயும் பூரணபாவமடைகிறது மாசனமென்று சொல்லப்படும்.

(10) பிராணாயாமமாவது - இரேசக பூரகும்பகங்களாகிற பிரயத்தினங்களினாலே பிராணனைத் திடப்படுத்துகிறதும் சர்வஜகத்தும் அனித்தியமென்று சூன்னியபாவத்தை யடைகிறதும் பிராணாயாமமாம்.

(11) பிரத்தியாஹமாவது - அந்தர்முகியாயிருந்த சித்தநிர்மலத்தினாலே வெகுவித சைதன்னியஜாலத்தோடேகூடின பிரபஞ்சமாயாலினோதங்கள் யாவற்றையும் மற்து மனசினாலே யுற்பத்தியாகிற வெகுவிதங்களான விகாரங்களைத் திக்காரம்செய்வது பிரத்தியாஹமென்னப்படும்.

(12) தியானமாவது - ஸோஹம் பாவனையினாலே புத்தியு மத்வைதபாவக மடைகிறதும், உலகத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற எந்த பர சிவஸ்வரூபமுண்டோ, அதையெப்போதும் பார்க்கிற நினைவோடே யிருப்பதும், குருகடாக்ஷத்தினாலே சர்வபூதங்களிலேயும் சமத்துவமாய்ப் பார்க்கிறதும், ஸ்வயாதத்தம பாவத்தினாலே ஆனந்தமடைகிறதும் தியானமென்றும், தியானநிஷ்டையென்றும் சொல்லப்படும்.

(13) தாரணியாவது-உள்ளும்புறம்பு மேகமாய் விளங்குகிற பரமதத்வஸ்வரூபம் எதுவுண்டோ அதை நிர்மலபுக்தியினாலே சலனமில்லாமல் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறது தாரணியென்று சொல்லப்படும்.

(14) நிர்விகற்ப சமாதியாவது - நிசானுபவம், சிவதத்துவம், சமத்துவமான பாவமும், தாரணை சலனப்படாமலிருப்பதும், க்ஷேத்திரபாவத்தினாலே சூன்னியமாயிராமல் சதாகாலமும் ஐக்கியபாவனையோடு இரகசியமாக நிலைத்துநிற்பது, நிர்விகற்ப சமாதியென்று சொல்லப்படும்.

(15) ஆச்சரியகரமான இந்த இராஜயோகாஷ்டாங்கத்தால் சற்குருமுன்னிலையில், ஒருக்ஷணமாத்திரத்திலே பிரமானுபவத்தை அடையலாம். இதர கருமங்களாலெவ்வளவும் அடையப்படாது. விரதாதிகள் - தானாதிகளிலைகளால் இப்பேர்ப்பட்ட பலனடைய முடியாதென்று மதிப்பாய்.

(16) உள்ளும்புறம்புமாக சகல ஜந்துக்களிலேயும் பிர்ம்மஸ்வரூபம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. பிர்ம்மஸ்வரூபமான சற்குருவை பஜனைபண்ணாதவர்கள் பிர்ம்மபதத்தை யடையமாட்டார்கள்.

(17) ஷண்மதஸ்தர்களும், வேதசாஸ்திரபுராணிதிஹாஸமுதலானவைப் பிரசங்கிக்கிற வித்தியாப்பியாசிகளும், நாநாவித ஆசிரமத்தினியமத்தினாலே கர்வித்த பெயர்களும் குருமுசுமன்றியில் அபரோக்ஷமான விந்தயோக ஞானத்தை யடையமாட்டார்கள்.

(18) க்ஷேத்திரம், தனம், இரம்யமானகிரஹம், ஸ்ரீ, புத்ரர்கள், பந்துக்கள், அபிமானிகள், தூர்வாதகாமயங்கள், மந்திரலயாக்ஷரயோகங்கள் முதலிய பிரதிபந்தங்களாலே கட்டுப்பட்டுக் கருமத்தில் முந்தினபெயர்களுக்குக் குருப்பிரசாதம் கிடைக்கமாட்டாது.

(19) ஆகையினாலே ஒவ்வொருவரும், முன்னே, வருணச்சாரமு முயரொழுக்காசாரமு மறித்து நடக்கிற பிர்ம்மஞான முண்டான சற்குருவைத்தேடியடையவேண்டும்.

(20) சற்குருவானவா - அத்துவைதானந்தமும், நித்தியநிரஞ்சனமும், நிச்சலமும், சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மாதத்துவத்தைச் சுபாவமாயறிந்திருப்பவரைச் சற்குருவென்றறியவேண்டியது.

(21) தத்துவ சூக்ஷங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள்; தத்துவங்க ளின்னதென்றறியாதவன், தத்துவாதித சற்குருவைவறியான்.

(22) ஆகாசபஞ்சீகரணமாவது:—

ஆகாயத்தி லாகாயம்-ஞாநுஞானம் - மோகமுமாகும்
ஆகாயத்தில் வாய்வு - அந்தக்கரண சமானன், லச்சையுமாகும்.

ஆகாயத்தில் தேயு - சுரோத்திரேந்திரியம், பயமுமாகும்.
ஆகாயத்தில் அப்பு-ஜிக்வை-சத்தம், துவேஷமுமாகும்.
ஆகாயத்தில் பிருதிவு - வாக்கு, இராகமுமாகும்.

இவை ஆகாயத்தின் கூறாகும்.

(23) வாய்வு பஞ்சீகரணமாவது:—

வாய்வில் ஆகாசம் - மனம், தாண்டலுமாகும்.
வாய்வில் வாய்வு - வியானவாயு, ஓடலுமாகும்.
வாய்வில் தேய்வு - தொக்கு, உட்காருதலுமாகும்.

வாய்வில் அப்பு - பரிசம், நடத்தலுமாகும்.
வாய்வில் பிருதிவு பாதம் படுத்தலுமாகும்.
இவைவாய்வின் கூறாகும்.

(24) தேய்வு பஞ்சீகரணமாவது:—

தேய்வில் ஆகாசம் - புத்தி, சங்கமுமாகும்.
தேய்வில் வாய்வு - உதானவாய்வு, சோம்பலுமாகும்.
தேய்வில் தேய்வு - சகஷு, நித்திரையமாகும்.
தேய்வில் அப்பு - ரூபம், தாகமுமாகும்.
தேய்வில் பிருதிவு - பாணி பசியுமாகும்.
இவை தேய்வின் கூறாகும்.

(25) அப்பு பஞ்சீகரணமாவது:—

அப்பிலாகாசம் - சித்தம், சுக்கிலமுமாகும்.
அப்பில்வாய்வு - அபானன், உதிரமுமாகும்.
அப்பில்தேய்வு - சிங்குவை, வேர்வையுமாகும்.
அப்பில்லப்பு - ரசம், மூத்திரமுமாகும்.
அப்பில்பிருதிவு - பாயுரு, உமிநீருமாகும்.
இவை அப்புவின் கூறாகும்.

(26) பிருதிவு பஞ்சீகரணமாவது:—

பிருதிவியிலாகாசம்-அகங்காரம், மயிருமாகும்.
பிருதிவியில்வாய்வு-பிராணவாயு, நரம்புமாகும்.
பிருதிவியில் தேய்வு-ஆக்கிராணம், தோலுமாகும்.
பிருதிவியில் அப்பு-கந்தம், மாமிசமுமாகும்.

பிருதிவியில் பிருதிவு - உபஸ்தம், அஸ்தியுமாகும்.

இவை பிருதிவு கூறாகும்.

(27) இந்தப் பஞ்சபூத பஞ்சீகரணங்களினால்பிறந்தஇரு பத்தைத்து தத்துவங்களையும் யாதொருவன் அறிகிறானே அவன் தத்வஞானியெனப்படுவான்.

(28) இந்தப் பஞ்சபூதங்கள் சம்பந்தங்களானதத்துவங்களிலே, ஆதியாத்மிகமென்றும், ஆதிபொளதிகமென்றும், ஆதிதெய்வீகமென்றும் சொல்லப்படுகிற இம்மூன்றும், கிரமமாக விந்திரியங்களிலு மிந்திரியாதி தேவதைகளிலும் அந்தக்கரணங்களிலு மும்மூன்றுவிதமாகவிருக்கும்.

இந்தப்படி தசேந்திரியங்களுக்கும் பார்த்துக்கொள்ளத் தக்கன.

(29) அவையாவன:—

ஆதிஆத்மீகம். ஆதிபொளதிகம், ஆதிதெய்வீகமாகப்பிரியும்.

சுரோத்திரம் - சப்தம், திக்குகள்.

தொக்கு (சரீரம்) - ஸ்பரிசம், வாயு,

சட்சு - ரூபம், சூரியன்.

சிங்குவை - ரசம், வருணன்.

ஆக்கிராணம் - கெந்தம் அஸ்வனிதேவதைகள்.

வாக்கு - வசனம், அக்கினி.

பாதம் - கமனம், உபேந்திரன்

பாணி - தானம், இந்திரன்.

பாயு - விசர்ச்சனம், மிருத்தியு.

உபஸ்தம் - ஆனந்தம், பிரஜாபதி.

ஞாதுரு ஞானம் - அறிவு, பிரம்மம்.

மனசு - சங்கல்பம், சந்திரன்.

புத்தி - நிச்சயம், பிரம்மா.

சித்தம் - ஸ்மரணம், க்ஷேத்திரஞ்ஞன்.

அகங்காரம் - அபிமானம், உருத்திரன்.

தமஸு - குணத்திரயம், ஈஸ்வரன்.

ஆகத்திரயங்களை யாராய்ந்து நோக்கவும்.

(30) நூல் சூக்ஷ்ம காரணங்களாகிற தேகத்திரயங்களுக்குத் தேகத்திற்குள்பட்ட சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களும் வாக்காதிமான கர்மேந்திரியங்களும், சப்தாதியான விஷயங்களும், மனசு ஆக பதினாறு விஷயங்களும், ஞானேந்திரியம், கர்மேந்திரியம், பஞ்சமகாபூதம், மனோபுத்திகளாகிற பதினேழும் கர்த்தா - கர்மம் - கிரியை - ஞாதுரு - ஞானம் - ஞேயம் - போக்தா - போகம் - போக்யமென ஒன்பது பதார்த்தங்களாகும்.

(31) ஒன்பது பதார்த்தங்களாவது—கர்த்தா - கர்மம் செய்கிறவன், கர்மம் நடந்து கொள்ளுதல், கிரியை - பண்ணவேண்டிய சங்கதி, ஞாதுரு - அறியத்தக்க புருஷன், ஞானம் - அறிவு, ஞேயம் - அறியவேண்டிய பொருள், போக

தாவாவது - அனுபவிக்கத்தக்க புருஷன், போகமாவது-அனுபவம், போக்கியமாவது - அனுபவிக்கவேண்டிய பதார்த்தம். இந்த வொன்பதுவகை பதார்த்தங்களும் பஞ்சபூதமாயாமோச அகங்காரங்களாகிற அஷ்டவித பிருகிருதிகளு மறிந்து அதிகக் கிரமித்து நின்றது தானென்று நிச்சயிக்கவேண்டியது.

(32) நானென்பது பூதங்களும்ல்ல, குணங்களும்ல்ல, பிராணனுமல்ல, மகாவாச்சரியங்களுடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற விந்த மாயாப்பிரபஞ்சமு மல்ல வென்றும், மனோநிச்சய த்தை யடைந்து சலன மில்லாமலிருக்கவேண்டியது மன்றியில், அதே பிரகாரமனுஷ்டானமும் சுவாஸுவமும் விரோதப்படாமல் ஒற்றுமைபா யிருந்தால் அவர்கள் முக்தியையடைய வதிகாரியாவார்கள்.

(33) முக்தர்களாவது — நித்தியானந்தமும், நிர்சலமும், கெடும், நாச ஜாக்கிதையும், சாத்தியா சாத்தியமும், ஜனனமரண மில்லாமையும் - சாந்தமும் - சுக்ஸ்வரூபமும் - நிற்குணமும் - சுத்தபோத ஸ்வரூபமுமான நித்தியவஸ்துவே துவோ அதுவே நானென்று நிச்சயித்து நின்றவர்கள் தான் முக்தர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள்.

(34) சத்தியமும் ஞானஸ்வரூபமு மானந்தமுமான தெ துவோ அந்தவஸ்துவானதை வேதாசமங்களால் சொல்லப்படுவதே நித்தியானந்தஸ்வரூபமான ஆத்மாவாம், அதுவே கீயாம் அதுதான் நிச்சயம்.

(35) ஞானமென்கிறவறிவினாலே மோக்ஷமென்கிற வாக்ஷியத்தை யாதரவாய்க் கேட்டு, இந்த ஞானயோகத்தினாலே

திடப்படுதென்று ஸீ சற்குரு மூர்த்தியானவர் இதுவே சாங்கிய ஞானமென்னும், சாங்கியயோகத்தைச் சொல்லி யினியேல் தாரகயோகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

(36) யோகப்பார்வை யாவது:— சுண்களை மூடியானாலும், அரைக்கண்பார்வையினாலே யாகிலும், மனோ திருஷ்டியினாலே யாகிலும் பிர்ம்மஸ்வரூபம்வெர்கள் காண்கிறார்களோ அவர்களே யோகப்பார்வை யுடையவர்களாம்.

(37) பிர்மதாரகமாவது—சுத்திர சூரியர்களுடைய மனவிலே ஸ்திராமான தேஜஸையுடைய தாரகங்களையும், தேஜோரூபமான பிந்து தாரகங்களையும் ஒன்றுபடுத்திக்கொள்வது பிர்ம்மதாரகமாம். அதை யாவரும் அப்பியாசம் செய்தேவரவேண்டும்.

(38) இப்படிப்பட்ட தாரகயோகத்தில் பிர்ம்ம தெரிசனம் செய்ய நினைத்தவன் பகிர்லக்ஷியம் - அந்தர்லக்ஷியம் மத்தியலக்ஷியமாகிய மூன்று லக்ஷியங்களிலேயும் தன்னைக் காணப்படுகிறதும் காணப்படாததுமுண்டு. அது அப்பியாசத்தால் தான் சித்தியாகும்.

(39) மூன்று லக்ஷியங்களில் அந்தர் லக்ஷியமாவது—மூலாதாரத்திலிருந்து அக்கினிரூபமாய்ச் சந்திரப்பிரபையோடேகூடிப் பிர்ம்மநாடியுண்டு. அதிலுடைய மத்தியப் பிரதேசத்தில் கோடிமின்னல் பிரபையைப்போல் உளர்த்துவாம்ஸமாகத் திவ்வியதேஜஸுண்டு. அந்த தேஜஸானது தாமரை தூலுக்குச் சமானமாய்ப் பிர்ம்மரந்திரப்பரியந்தம்வியாபரித்துச்

சர்வசித்திகளையும் கொடுக்கிறதாகவிருக்கும். அப்படிக்கொத்த தேஜோ மூர்த்தியை மனசினாலே லக்ஷியம் பண்ணித் தியானிக்கவும்.

(40) இன்னும் வேறொருபிரகாரங்களையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்— லலாடத்துக்குமேலே மண்டலத்துக்குள்ளே யிலக்ஷியம்வைத்து நக்ஷத்திரப் பிரகாசமான தேஜை மனோ திருஷ்டியால் பார்க்கவேண்டும்.

(41) இன்னொருபிரகாரம், தர்ஜனியென்கிறவிரலினாலே செவிகளிரண்டையும் மூடினால் சிரசினுள்ள கும்பகமென்கிற பிரணவாதங்கள் கேட்கப்படும்.

(42) மற்றொருபிரகாரம், தேத்திரங்களின் மத்தியத்தில் நீலஜோதிருபத்தை லக்ஷியம்வைத்து பார்க்கவேண்டும். இத்தமட்டும் அந்தர்லக்ஷியங்களென்று சொல்லப்படும்.

(43) பகர்லக்ஷியமாவது— நாசாக்ர முதற்கொண்டு வெளியேஅதோ முகமாக நாலு, ஆறு, எட்டு, பத்து பனிரண்டு முதலிய அங்குலங்கள் பிரமாணமாய் வைத்துக்கொண்டு கிரமமாக ஆகாசாதி பஞ்சதத்துவப்பிரகாரம் நீலவர்ணம் தாம்பிரவர்ணம் - இரகத்தவர்ணம்-சுவர்ணவர்ணம் - பீதவர்ணம்-முதலிய வர்ணங்களாகத்தியானம் பண்ணவேண்டும்.

(44) துவாத சாங்குல ஸ்தானத்தில் நிராகாரமானஜோதியை ஆகாசத்தி லக்ஷியமவைத்து ஸ்திரதிருஷ்டியினால் பார்த்த யோகிஸ்வரனுக்கு நேத்திரத்திற்கெதிரே கிரணங்களினுடனே கூடினஜோதியானது காணப்படும்.

(45) திருஷ்டிக்கு முன்னேயாகிலும் கடைக்கண்களிலேயாகிலும், முன்றாய்க்காய்ச்சின பொன்னிறம்போலே யிருக்கிற பூமிபை லுலக்ஷியம்வைத்துப் பார்த்தயோகீஸ்வரனுக்குத் திருஷ்டிஸ்திரப்படும்

(46) சிவசுக்கு மேலே துவாத சாங்குலஸ்தானத்திலுள்ள ஜோதியை லக்ஷியம்வைத்துப் பார்த்தால் மூர்த்தியை அடையலாம்.

(47) அப்பியாசயோகியானவன், எங்கெங்கே யிலக்ஷியம் வைப்பாற்றி அங்கங்கே ஆகாசலக்ஷியமானால், அவனுடைய சித்தமானது ஆகாசத்துக்குச் சமானமாகும்.

(48) மத்தியலக்ஷியமாவது— வெள்ளை முதலான வர்ணங்களாக் கிரமமாக அர்த்த சந்திரபிம்பமாகவும், மின்னல் கொடியைப்போலவும், அக்கினி ஜுவாலையைப்போலவும், பிம்பாக்கிருதியாகவும், ஆகாசத்தைப்போலவும் ஆத்துமாவைலக்ஷியம் வைத்துப் பார்ப்பது மத்தியலக்ஷியமென்று சொல்லப்படும்.

(49) இன்னொரு பிரகாரம்— நிராகாரமாய் நிஷ்களகுணரகிதமாயிருக்கிற ஆகாசத்தைப்போலவும், அத்தயந்தம் அந்தகாரரூபமான ஆகாசத்தைப்போலவும் காலாக்கினி சமானமான மஹாஆகாசத்தைப் போலவும், ஐக்கியகாந்தியோடு கூடின தத்வாகாசம் போலவும் சதரவிக்குச்சமானமான சூரியனைப் போலவும் சொல்லப்பட்ட ஐந்து ஆகாசலக்ஷியமும் ஆகாசபஞ்சகலக்ஷியமென்று சொல்லப்படும்.

(50) இவ்வைந்து ஆகாசங்களும் உள்ளும் புறம்பும் சம் பூரணமாயிருப்பதை யிலக்கியத்தினாலே பார்ப்பவன் ஆகாச த்துக்குச் சமானமாகுவன்.

(51) குரு சிவ்யனிரண்டு பெயர்களையும் பவசாகரத்தி லிருந்து கடக்கப் பண்ணுகிறதற்குக்கப்பல் போல் தாரகமாயி ருத்தலினால், இந்த யோகத்துக்குத் தாரகயோகமென்னப்படும். இந்த யோகம் முத்தியே அப்பியாசம் பண்ணவேண்டியதா கையால் முதலில் சொல்லப்பட்டது.

(52) சாங்கியயோகம், தாரகயோகம் இவ்விரண்டுக்கும் நடக்கை வேறையானாலும் பலனென்றுதான். சாங்கியயோகமா வது உபாதியில்லாதது. தாரகயோகம் உபாதுயோகமே கூடிப் பிரயாசமாயிருக்குமென்று ஸ்ரீ குருமூர்த்தியானவர் சாங்கியம் தாரகமிரண்டையும் சிவ்யனாகிய உனக்குப் போதித்ததன் மேல் அமனஸ்க இராஜயோகத்தைச் சொல்லப்போகிறார்.

(53) இந்தப்படி அத்வைத - நாலாவது படலம் சம்பூர ணம்.

நாலாவது படலம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பரப்பிரம்மணே நம:

ஸ்ரீ குரு ரஹஸ் போபதேசமெனும்,
புருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணி நூல்.

-----+-----

ரு-வது அமனஸ்க இராஜயோகப்படலம்.

அவதாரிகை:

ஸ்ரீ குருமூர்த்தியானவர் சிஷ்யனுக்கு அத்வைத
யோகாப்பியாசங்களைப் பூர்த்தி செய்து
மேலும் அமனஸ்க இராஜயோகத்தை
உபதேசிக்கத்தொடங்கினார்.

(1) குருவுக்குகந்த சிஷ்யனே, அதிகரகஸியமாயும் சகல
ஜோதிகளுக்கு மிருப்பிடமுமாயிருக்கிற மகத்தாகிய திவ்விய
லிங்கமூர்த்தியைப்பார்க்கத்தக்கதான அந்தர் லக்ஷியம் எது
வுண்டோவதைச் சொல்லுகிறோம் கேள்?

(2) அப்படிக்கொத்த அந்தர் லக்ஷியமாவது உள்ளும்
புறம்பு மிருப்பதாயும், அபரோக்ஷமாயும், ஆகாசத்துக்கு மந்
திராகாசத்துக்குமத்தியமெது வுண்டோ அதுவே அந்தர் லக்ஷி
யமாம்.

(3) அப்படிப்பட்ட அந்தர் லக்ஷியத்திலே மனசும் வாய்வும் ஒன்றுசேர்ந்து சலனமில்லாமல் தாரகங்களில் நிருத்தின யோக்ஸ்வரன் ஜகத்குருவென்று சொல்லப்படுவான். இந்த லக்ஷியம் திடப்பட்டதே சாம்பவி முத்திரை யென்னப்படும்.

(4) உலகத்தில் யோகியென்ற பெயருடைய சிலர் மேற் சொன்ன முத்திரையை யறியாமல், பூசரிகேசரியைப்பிடித்து வைராக்கியத்தினாலே நாக்கையறுத்துக்கொள்வார்கள். அது பிரயாசையேயல்லாமல் யாதொருபலையுஞ்செய்யாது.

(5) தாலுமூலத்திற்கும் துவாதசாந்தத்திற்கும் மத்தியத்திலே பிரம்மகலையான தேஜஸுண்டு. அதில் மனசை நிறுத்தித் தத்துவங்களைக்கிரமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(6) இந்தக் கிரமமானதில் முத்திய திருஷ்டி பிரதமையாகும். இரண்டாவது திருஷ்டி அமாவாசையாகும். மூன்றாவது திருஷ்டி பெளர்ணமியாகும். இந்தப்பௌர்ணமிமாதிரி ஷ்டியினாலே நிர்மலமாயிருக்கிற ஜோதிலிங்கத்தை யிலக்ஷியம்வைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

(7) அடுத்தபடியென்றால் ஸாகிகாக்கிரத்திலே பார்வையை நிறுத்தி இமையால் மூடுவதும் திறப்பதமில்லாமல் ஒரே பார்வையிலே யிலக்ஷியம்வைத்துப் பார்க்கும்போது தாலுமூல துவாதசாந்தத்திலே உள்ளும் புறம்புமிறைந்த இருளாகவிருக்கும். அந்த இருட்டில் மனம் சஞ்சலப்படாமல் சதாகாலமும் சிற்சொருபுலிங்கமூர்த்தியைத் தேடுகிற மனோதிருஷ்டியினால் திடமாகப் பார்த்துவந்தால் அப்போது அகண்டாகாரமாய்ப் பிரம்மரூபமாய் ஜோதிஸ்வரூபமாய்ச் சிவலிங்க ஸ்வரூபமாய்ப் பிரம்மதரிசனமாகும். அப்படிதேரிசனம் செய்யும் யோகிகளை மகாத்துமாக்களென் றறிந்துகொள்.

(8) சிஷ்யனே, மேற்குமுகமாய்ப் பின்னங்களில்லாமல் மண்டலாசாரமாக விருக்கிற ஆத்துமலிங்கத்தை நீகிழக்குமுகமாகவிருந்துகொண்டுபார். இது மகாவாச்சரியமாம்.

(9) இந்தப் பிரபையானது ஜோதிர்மயமாயும், சப்தப் பிரியமாயும், மோகஷத்துக்குச் சுகசொருபமாயு மிருக்கிற விந்தவஸ்து யோகீஸ்வராலேயும் ரிஷீஸ்வர்களாலேயும், சித்து புருஷானாலேயும், சகலமான தேவாதிர்களாலேயும் சதாகாலமும் தேடத்தக்கதாக விருக்கிறது. அதுதான் விஷ்ணு சம்பந்தமான பரமபதமென் றறிந்துசொள்.

(10) யோகீஸ்வரனுக்கு இலக்ஷியம் சாதனப்பட்டால், தெரிசனமானது பூரணசந்திரபிம்பத்தைப்போலவும், மாணிக்கத்தீபம்டோலவும், மத்தியானகாலத்திலிருக்கிற சூரியபிம்பத்தைப்போலவும், அக்ஷனி ஜுவாலையைப்போலவும் மின்னல் கொடியைப்போலவுமுள்ள வெகுவிதங்களான லிங்கஸ்வரூபமானது தேத்திரத்துக்குமுன்னே லக்ஷிபரத்தரத்தில் பிரகாசமாய்த் தோற்றப்படும். இதுவும் ஆச்சரியமாம்.

(11) இந்தப்பிரகாரமாக வாத்துமலிங்கத்தைத்தெரிசித்துவருகிற யோகீஸ்வரனுக்கு அன்னியகருமங்களாலே யொரு பிரயோசனமுமில்லை. ஆகையினாலே நீயும் ஆத்துமலிங்க தெரிசனம்செய்துகொண்டு உள்ளன்பு என்கிற புஷ்பங்களாலே அந்த ஆத்துமலிங்கத்தை மனோபூஜனை பண்ணு.

(12) அஷ்டவித புஷ்பங்களாவன -- இந்திரியநிர்க்கிரகம், பூததபவ், சமயஞானம், தியானம், தபசு, சத்தியம், இலக்ஷியம், தாரணை, ஆக அஷ்டபுஷ்பங்களாம். ஆகையால் இப் புஷ்பங்களாலே சித்லிங்கத்தை மனோதிருஷ்டியினாலே பூஜை செய்துவரவும்.

(13) இராஜயோகலக்ஷியமாவது—நேத்திரத்தில் இமையமூடியும் மூடாமலுமிருக்கிற ஒரேவிழிப்புள்ள திருவ்ஷ்டியும் கும்பகத்திலடங்கியவாயுவும் சர்வ சம்சயங்களில்லாத மனசுமுடைத்தாயிருப்பது இராஜயோக லக்ஷியமாம்.

(14) அஷ்டராஜயோகியானவன்—சிங்காடத்தில் மனசைநிறுத்தி, சந்திர சூரியகதியில்கூடித் திரிகோணமார்க்கத்தில் பிரவேசித்து அந்தர்லயமான வாயுவையும் பகிர் திருவ்ஷ்டியையும் நீக்கிலக்ஷியத்தில் நின்றுசந்திக்கப்பட்டவன் அஷ்டராஜயோகியாவன்.

(15) உன்னுடைய வந்தர் லக்ஷிபபார்வையும் - அதில் காணப்படுகிற சொரூபதெரிசனமும் மனசு மிம்மூன்றினுடையகூட்டுறவினாலே பரசிவ மூர்த்திகரமாய் நீயுமாவாய் இது அதி ரஹஸ்யமான உன்மனையந்தமான இந்தச் சிவராஜயோகத்தை நீயும்பியாசம்செய்வாய்.

(16) இன்னொருவிசேஷம் சொல்லுகிறோம் கேள்? சூரியப்பிரகாசம், மின்னல்கொடி, சகை, பிந்து, நாதம், ஈக்ஷத்திரம், சூரியன், சந்திரன், தீபம், ஸுவார்ணபுஷ்பம், அதன் கேசரம், நவரத்தினம், இவைகள் ஆத்துமலிங்கத் தெரிசனத்தினால் காணப்படுகின்றன. நிரம்பவிசேஷமாம்.

(17) மற்றொருவிசேஷம்கேள்: மூலத்திலே பிராணவாயுவைநிறுத்திப் பூரித்து சூரியமண்டலத்திலே அபானவாயுவையேற்றிவைத்து இரண்டையும் ஸ்திரப்படுத்தித் தன்னுடைய கைவிரலகளாலே வுண்முகீகரணம்பண்ணினால் முன்சொன்னவெருவித பேதங்களாய்ப் பிரணவநாதத்திலே லீனமானசித்தமுடைய யோகிகள் ஆத்துமலிங்க வினோதங்களைக் காணமாட்டார்கள்.

(18) முச்சுடரின் விசேஷங்கேள்? சூரியன் சந்திரன் தீபம் இவைகளுக்கு வதிராகநின்று எதையாவது ஒன்றை லக்ஷியம்வைத்துச்சந்திரசூரியர்களாகிற இரண்டுநெத்திரப்பார்வையை யொன்றுபடுத்திப்பார்த்து அயனாக்கிரத்தில் புத்தியில் லாதபெயர்களுக்கு ஆத்மலிங்க வினோதங்களைப் பிரகாசமாகக் காணப்படுவார்கள். ஆத்மஞானிகளுக்குத் தனக்குத்தானே ஆனந்தபோதங்கொண்டு லக்ஷியஸ்தலத்திலே ஒப்பற்றப்பிரகாசத்தைக்கொடுக்கும்.

(19) பிரமாணம் பிரத்தியக்ஷமுள்ளதும் சாந்தமும் தேஜோமயமும் மனோவாக்குக்கெட்டாததாகிய எந்தவஸ்துவுண்டோ அதுவே பரப்பிரம்ம சொரூபமாகும்.

(20) சங்கல்பவிகல்பமில்லாமல் மகாஆச்சரியமான பரமயோசத்தை யெவனடைவானோ அவனுக்கு உன்மனியவஸ்தையென்ற முத்திபதம் சித்திக்கும்.

(21) இதன்றி - ஆதாரமத்தியமாகிய இருதயஸ்தானத்தில் வியாபகமும் நாதபித்துக்களுக்கும் அதீதமாகிய எந்தவஸ்துவுண்டோ அதுவே பிரம்மபதஸ்தானமென்று அறியவேண்டியது.

(22) இப்படிக்கொத்த பிரம்மபதமானதுநிராசதிரயமும் நிரம்லபதமும் நிராமயமும் பாவரூபமும், அவ்வியமும், பரமசுகஸ்வரூபமும், மனோதேகமுமான பரமதத்துவத்தை யெந்த யோகீஸ்வரன் சுத்தாசுத்த மனசினாலே பஜனைபண்ணுவானோ அவன் தன்மயனாய் நித்யானந்தபதத்தை யடைவான்.

(23) அப்படிக்கொத்த யோகீஸ்வரனுக்கு உண்டென்கிறதும், இல்லையென்கிறதும், அனுமாத்நிரமான்னுமில்லை.

உண்டென்பது பந்தம், இல்லையென்பது சூன்யம், ஆகையால் பாவாபாவங்க ளிரண்டையும் தள்ளவேண்டியது.

(24) பின்னையும் அஞ்ஞானிகளாக விருக்கப்பட்டவர்கள் - தியானம் செய்துவந்தும், இலக்கிய பாவாபாவமறிபாமல் புத்தியில்லாதிருப்பதும் பார்வைத்திடப்படாம விருந்தமிராதுமாய்ப் போவார்.

(25) ஜீவன் முக்தனானவன் அவர்களைப்போலே யிராமலக்கியத்தை கைவிடாமலும், ஆலஸியமாயிராமலும், சுழுப்திபவஸ்தையை யடையாமலும், சர்வமனோ சேஷ்டைகளையும் விட்டுவிடுவான்.

(26) தத்துவக்கியானியான யோகீஸ்வரன் சர்வாவஸ்தைகளையும் பிரயாசயில்லாமல் நீக்கி நிச்சய பாவசமான லக்கியத்தையடைந்து, அலையில்லாத சமுத்திரத்தைப் போலவும் காற்றில்லாத தீபத்தைப்போலவும் பிர்மானந்தத்தில் அமிழ்ந்திருப்பான்.

(27) ஓய் பிர்மானந்த சிஷ்யனே' சர்வசாஸ்திரங்களிலேயும் வேதார்த்த முடிவாயும், மஹாரஹஸ்ஸியமாயும் உடனே முக்தியைக் கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற சிவபூஜாவிதானத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேள்? அதாவது:—சகலசிந்தனையுமில்லா திருப்பதே சிவத்தியானமாம்; சகலக்கிரியைகளில்லாம விருப்பதே சிவபூஜையாம்; சலனமில்லாமவிருப்பதே பிரத்தியக்ஷமாம். ஸோஹம்பாவீனப்பண்ணுகிறதே உமஸ்காரமாம்; மெனனமாயிருப்பதே கீர்த்தனமாம், பரிபூரணபாவனையே ஜபமாம், கிருத்தியம் அகிருத்தியமில்லாம விருப்பதே சிவமயமாம் சகலமும் சம்பூரணமாய் வசிக்கிறதே மோக்ஷமாமென்று சொல்லப்படும்.

(28) இவ்வெட்டு நிற்குணங்களும் அஷ்டாங்கபூஜையென்று சொல்லப்படும்.

(29) சகலவித்திரியங்களின் குணங்க ளில்லாமலிருப்பதாயும், சகலரூபங்களுக்கும் அதீதமான நிற்குணமாயும், நிரஞ்சனமாயும், சாந்தசபாவமாயும், பாவபாவங்களுக்கு மெட்டாமலிருக்கிற யாதொருவஸ்து வவஸ்தையுண்டோ அதுவே யிச்சாவவஸ்தையென்று சொல்லப்படும். இது ஜாக்கிரதாதி யவஸ்தைச் சகஸ்திரத்தில் ஒன்றென்று சொல்லப்படும்.

(30) பிரவர்த்தனவன் :—சகல துஷ்கர்மங்களைவிட்டுச் சுகக் கர்மங்களைப்பிடித்து ஸுவர்க்க சுகத்தை யபேக்ஷித்த புருஷனவன் பிரவர்த்தனென்று சொல்லப்படுவான். அவன் சாக்கிரதாவஸ்தைக் கதிகாரியாக மாட்டான்.

(31) நிவர்த்தனவன் :—இகலோகசுகத்தையும், பரலோகசுகத்தையும், பொதுவென்று மதிலபேக்ஷை யில்லாமலிருக்கிறவனும், சாக்கிரதாதி யவஸ்தையி லிருந்துகொண்டு மோக்ஷசுக மடைகிறதற் கங்காரியானவனும் நிவர்த்தனென்று சொல்லப்படுவான்.

(32) சத்புருஷனவன் :—சம்சார சாகரத்தை எந்த விதம் கடப்பேனென்று சித்தித்துக்கொண்டு ஸற்குருவைச் சேவித்துக்கொண்டிருப்பவனும், பெரியவாளுடைய சற்சங்கமும் அவர்களிடத்து லொன்றையு மபேக்ஷியாமல் நிராபேக்ஷையுடனிருப்பவனும், நல்லாசாரமும் சம்பூரணபாவனையும் சமந்தவெளனமும், வைராக்கியமும் வேதசாஸ்திரார்த்த நிச்சயமுமான புத்தியையுடையவனும், காமக்குரோதாதிகளாகிற சத்துருக்களைச் சம்மரித்து டம்பமில்லாமலிருப்பவனும் யாவத்து சத்குணங்களோடு சாக்கிரதாவவஸ்தை ஸப்பாவத்தோடு கூடின சத்புருஷனென்று சொல்லப்படுவான்.

(33) சாக்கிரதாவஸ்தையில் மரணத்தை யடைந்தவன் மறுஜன்மத்தில் பூர்வாப்பியாசவசத்தினாலே புனர்ஜன்மஞ் செய்து பூமியில் சொப்பனாவஸ்தையை யடைவான்.

(34) அப்படிக்குச் சொப்பனாவஸ்தையை யடைந்த யோகீஸ்வரன் சமஸ்த லோக போக காமாதிகளியாவற்றை யுஞ் சொப்பனம்போலப் பார்த்துக்கொண்டு தன்சித்தத்திலே சரத்கால மேகம்போல சத்தாமாத்திரம் நின்று சஞ்சரிப்பான்.

(35) சுழுப்தியவஸ்தையை யடைந்த யோகீஸ்வரன் சமஸ்த லோகாத்தவைதபாவத்தைப்போக்கிச் சாந்தத்தையே வகித்துப் பிரகாசசுபாவமாய்ச் சித்தாகி யானந்த சூரியப்பிரகாச ரூபமாயிருந்துக்கொண்டு வசிப்பார்கள். அவர்கள் பகிர்முகத்தில் விருத்திகளுடனே கூடியிருந்தாலும் அந்தக்கரணத்தில் விருத்தியற்றவனாய்ச் சித்திரப்பிரதிமையைப்போல விளங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

(36) துரியாவஸ்தையை யடைந்த யோகீஸ்வரன் தன் சுயசரீரத்துடனிருந்தாலும் மனோநிவிர்த்தியையடைந்து சாந்தமாயும், அஹங்காரங்களில்லாமல் கந்தாதிசூனங்களில் லாதவனாயும் பாபரகிதனாயுமான ஜீவன்முக்தியை யடைந்திருப்பான். பின்னும், அந்த யோகீஸ்வரன் சுழுத்திரமத்தியில் வைத்த நீர்க்குடம்போலவும், ஆகாசத்தில் நிருத்தின சூரியமும்பம்போலவும் உள்ளும் புறம்பும் கிரமமாக பூரணபாவமும் சூன்யபாவமும் அடைந்து சித்திரதீபத்தைப்போலவும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பான்.

(37) துரியாதீத வவஸ்தையையடைந்த யோகீஸ்வரன் பாஹ்யத்தில் உலகங்களிலே பிர்ம்மாவென்றும் வீஷ்ணுவென்றும் சிவனென்றும், பிரகிருதியென்றும், புருஷனென்றும்

காலனென்றும், அருபனென்றும் நானாவித விகற்பங்களை வாயால்பேசிக்கொண்டு தேசத்தோடே கூடியிருந்தாலும் அந்த யோகீ நித்தியமுகத்தனும் மஹத்துவங்களை யடைந்த ஜீவன் முக்தனாய்ச் சுகித்துக்கொண்டிருப்பான். ஆகையால், நீயும் சகலபிரயத்னங்களாலே கிரமமாக வப்பியாசம்பண்ணி யிந்தத்தூரியாதீத வவஸ்தையையடைந்து சுசத்தையடைவாய்.

(38) சகலா வஸ்தையை யடைந்திருந்தாலும், சகலா வஸ்தையை மறந்திருந்தாலும் உள்ளும் புறம்பும் வியாபகமான சகல சங்கைகளையும் நீ விட்டுவிடு.

(39) அன்னிய கர்மங்களை யறியாமல் சகலமும்விட்டு விட இந்த சிவயோகத்தை யப்பியாசம்பண்ணு சகஜமாய் அபின்னமயமான அமனஸ்கமென்கிற முத்திரையை நீயடைவாய்.

(40) ஆத்மாவையும் பிந்துவையும் ஆகாசமாகச் சேர்த்து இவ்விரண்டையும் சமாசப்படுத்தின தெதுவோ வதுதான் அமனஸ்கயோகமென்பப்டும்; அதையே கேசரியாவஸ்தையென்றும், உன்மனீயவஸ்தையென்றும், மனோன்மனீயவஸ்தையென்றும், அஜவடிவுநித்திரையென்றும் பலநாமங்களாகச் சொல்லப்படும்.

(41) பின்னும் சாக்கிரசொப்பனங்களை யதிக்கிரமித்துச் சன்னமரணங்களில்லாமல் பரப்பிரம்ம ரூபமாய்ச் சுப்பிரமான வந்த அமனஸ்கமென்கிற முத்திரையை யெப்போது அடையப்போகிறோமென்று கேட்ட சிஷ்யனுக்குக் குருமூர்த்தியானவர் வேறொருவிதமாக மனோவிருத்திசொல்லுகிறார்.

(42) ஆகையினாலே உன்மனசைப் போககிலே விடாமல் அங்கங்கே அதைநிறுத்தியது காரணமாகவே மனோலயமடையவேண்டும். அந்தமனசை அப்படிவிடாமல் நிறுத்தினால்விஷய விருத்தியாம்.

(43) ஒவ்வொரு யோகியும் தம்மனசை பிராணவாயுடன் சேர்த்துவாசிவழிப்போச்சிலே விட்டால் அது எதேச்சையாய்த் திரிந்துவிட்டு தானே திரும்பிவந்து யதாஸ்தானத்தில் நிற்கும். அது எப்படியோவென்றால் மதங்கொண்ட யானைபாகனுக்கும் அங்குசத்துக்கும் உட்படாமல் மீறி யதேச்சையாய்த் திரிந்து பிறகு தன்பாட்டிலே திரும்பிவந்து யதாஸ்தானம் சேர்ந்தாப்போலென் றறிந்துகொள்.

(44) இலயத்திலே சிரேஷ்டமானது நாதலயமாம். முத்திரையில் சிரேஷ்டமானது கேசரி முத்திரையாம். யோசுங்களில் சிரேஷ்டமானது நிராலம்பயோகமாம். அவஸ்தைகளில் சிரேஷ்டமானது மனோன்மனியாம்.

(45) இராஜயோசுத்திற்குச் சக்திருபமானவந்தமனோன்மனி முத்திரையைபடைத்த யோகிஸ்வரன் பால உன்மத்த பிசாசங்களைப்போல சகல லோகங்களிலேயும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பான்.

(46) மந்திரயோக இலயயோக மிவ்விரண்டும் ஆரம்ப யோகங்களாம். ஹ! யோகமானது அப்பியாசயோகமாம். இராஜயோகமானது மோக்ஷசித்தார்த்தமென்று சொல்லப்படும். ஆகையினாலே ஜீவன் முக்திக்கு இந்தயோக மிருந்த நல்ல மார்க்கமாம். இதைத்தவிர வேறுமார்க்கமில்லை. இது மோக்ஷப்பிரதானமாய் ஸமஸ்த வர்ணஸ்ரம ஜனங்களுக்கும் சம்

மதமானதென்று நிச்சயித்தையடைந்த ஜீவன்முத்தர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(47) யோகீஸ்வரன் மோக்ஷமடைவதற்காக விந்திராஜயோகமார்க்கத்தைத் தானே யப்பியாசம் செய்துகொண்டுவரவேண்டியது. இந்தயோகத்திற்கு வக்கினங்களானவை:— ஆலசியம், தூர்ஜனசஹவாசம், புத்திரமித்திரபத்துக்கள், இராஜவிரோதம், சாஸ்திரவிசாரணையில்லாநிருப்பது, சரீரரோகம், இவைமுதலானவைகளினாலே யோகவிக்கினங்களுண்டு. இவைகளையெல்லாம் ஜெயித்து இந்த மஹாயோகாப்பியாசத்தினாலுண்டான அணிமாது யஷ்டைஸ்வரியங்களும் காயசித்திகளும் மேன்மேலுண்டாகும்படி செய்துகொண்டாலும் கொள்ளலாம். நிச்சயத்தையடைந்து விட்டுவிட்டாலும் விடலாம்.

(48) இந்தப்படி இராஜயோகாப்பியாசம் பண்ணின மகாத்துமாக்களுக்குத் தாபத்திரயங்களும் நவவித பதார்த்த விவாதங்களும் சித்து ஷட்ரசங்களும் பஞ்சகோசங்களும், ஷட்பாவவிகாரங்களும் இவைமுதலானவைகளிலே லேசமாதிரி மாசையிலேயாம்.

(49) ஞானாக்கினியானது க்ஷணமாத்திரத்திலே, புண்ணியபாவமிரண்டையும் தவிர்த்து அதன்பேரில் இராஜயோகசித்தியை யடையச்செய்யும். இப்படி சித்தியை யடைந்த மகாத்துமாக்கள் முத்தர்களாவார்கள்.

(50) அகண்ட சூரியன் மகத்தாகிய விருட்டை யெப்படி போக்குவானே அப்படி இராஜயோகசமாதியானது சுபாசுப கர்மங்களியாவற்றையும் போக்கிவைக்கும்.

(51) இந்த இராஜயோகத்தை யப்பியாசிக்கத்தொடங்கி யோகசித்தியை யடையுமுன்னே கர்ம்மசரீரம் விழுந்து விட்டால், அவன், சிவலோகத்தை யடைந்து வெருகாலம் பிர்ம்மானந்தசுகத்தி லிருந்தபிறகு பூமியிலே ஐஸ்வர்யவானாயும், வெருசாஸ்திர சம்பன்னனாயும், யோகீஸ்வரனாயும், சத்புருஷானுடைய வம்சத்தில் அவதாரம் செய்து பூர்வ ஜன்ம சுகிர் தத்தாலே புனஹா இந்த இராஜயோக வனுஷ்டானத்தைச் சம்பூரணமாய்ச் சாதித்து முக்தனாவான்.

(52) இந்தப்படி இராஜயோகத்தினுடைய ரஹஸியார்த்தத்தில் மனசைச்செலுத்திப் பிர்ம்பத்தில் லீனமாக்கிவைருடைய தாய்த் தையார்கள் கிருதாத்தரானவர்களாம்; அந்தவம்ஸத்தில் ஜன்மித்தவர்களும் புண்ணியபுருஷர்களாம். அப்படிக்கொத்த யோகீஸ்வரரான் சஞ்சரிக்கு மிடங்கமெல்லாம் மகா புண்ணியபூமியென்று சொல்லப்படும்.

(53) சிவயோக ரஹஸியங்களையும் அதின் மகத்துவங்களையும், கைபாகம் தீக்ஷபாகம், அனுஷ்டானம், ஸ்வானுபவம், மனோலயம், சமாதி, பிரத்தியக்ஷதெரிசனம், பூர்ணபாவ ஐக்கியம், சமத்வம், இவையெல்லாம் சற்குருகடாக்ஷத்தினாலே யடையவேண்டியதென்று சிஷ்யனுக்குப்போதித்து, இந்தகிரந்தசொருபத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார். சகல ராஸ்திர ரஹஸியார்த்தங்களும் சித்துபுருஷானுடைய சித்தாந்த மார்க்கமுஞ்சோதித்து வேதாந்த சித்தாந்த யோகாந்த்மா கவிநூல் செய்துமுடிந்தது.

(54) இந்தச் சிவயோகதீபிகையென்ற குருவுபதேசபுருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணி நூலானது மஹாரஹஸியமாகவிரு

க்கும். இது யோகஅப்பியாசிக்கிறவனாயும், வைராக்கிய மனசையுடையவனாயும், ஜீவசொருபத்திலும் சற்குருவிடத்திலும், உண்மையான பக்தியும்நிச்சயப்புத்தியுடையவனாயும் சத்தியவசனியாயும் இருக்கிற சத்புருஷனுக்குக் கொடுக்கத்தக்கது.

(55) விவேகமும் ஞானபக்தியும் சத்தியமு மில்லாத பாமரர்களுக்குக் கொடுப்பார்களாகில் குருத்துரோகிகளாவார்கள். வாங்கிக்கொண்டவர்களும், மஹாசங்கடங்களுடனிருக்கிற ரௌரவாதியில் அழுந்தி கர்ப்பரோகங்ளில் வாதையை யுமடைவார்.

(56) ஆகையால் சஷ்யனுடைய பரிபக்குவம் செவ்வையாகவறித்து ஸுவானுபோகத்தை மனப்பூர்வமாய் உபதேசித்திந்நூலைக் கொடுக்கத்தக்கதாம்.

(57) இந்தப்படி அமனஸ்க இராஜயோகமான ஐந்தாவது படலம் சம்பூரணம்.

வாழி வெண்பா.

சித்தொலாம் வாழ்ந்திக சீவரட்சார்த்த சபைப்
பத்தொலாம் வாழ்ந்திக பார்மிசையி - லெத்திக்கு
மர்க்கர புருஷார்த்த மன்னுசிந் தாமணிநூல்
விந்தையுடன் வாழ்ந்திகவே.

புருஷார்த்த ஞானசிந்தாமணிநூல் முற்றிற்று.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

ஜீவரக்ஷார்த்த சித்தர்சபை மடாலய

பதினெண்சித்தர் துதி.

விருத்தம்.

திருவருட் சிவஞான மெய்யன்ப மலமன-தேயெனத்தி
கழ்பொன்மன்றிற், நிருப வற்றுமைத் தொழின்மருவு சிவ
பிரான்-நில்லையிற்றிருமலர்தற், செயன்மருவுசோலைமையென்
றுசெயமுகர்மலை-சேர்த்தவரிராடிதேவர், தென்பொதியை
சேர்த்தருமனந்தசயனத்தினிற்-செந்தமிழ்க்கும்பமுனிவர், அரு
ணையிலிடைக்காடர்தென்பரந்திரிவாச-ரருளையமச்சமுனிவ,
ரற்புதவயித்தீசர் கோயிலிற்றன்வந்தரி - யாளுரர்கமலமுனிவ,
ரன்னவயல்குழெட்டியங் குடியில்வான்மீதி-மண்பமுனிபேரகர்
சேது, வதினந்திமாமுனிவா திருவரங்கத்திலா-ரமுதமல்கு
டைமுனிவர், தருவளங்கொண்டதிரு வேங்கடங்கொங்கண
வர்-தணிகையிற்கருவூரர்முத், தமிழ்மணப்பும்பொய்கை செறி
தறு துவாதசாந் - தத்தலமெனுங்கூடலிற், நகுசுத்தரானந்த
ரொடுமற்ற முனிவரர்கள் - சார்ந்துளரென்றுகைகுஞ், சம்
பந்தமோர்த்துமமை மமபந்தரங்கமிகு - சற்சனர்கள்வாழ்சென்
னையில், வருசீவரக்ஷார்த்த சித்தசபைவளரகத்-தியகூடமதனி
னீவிர், வைபவச்சித்தாட லதுபுரிந்ததுசமயம்- வாழ்தரவெ
ளநீடி, வளர்திருவருட்பெருமை வையகந்துதிசெய்ய - மகிழ்
வீனருள் புரிதினென்றே, வந்தித்திறைஞ்சி நனிசித்திக்கணதி
பரை-வாஞ்சிக்குருதிமுகுருதி

